

Keith Haring

Pavλίna Špunarová

Bakalářská práce
2020

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta multimediálních komunikací

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta multimediálních komunikací
Ateliér Design obuvi

Akademický rok: 2019/2020

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE (projektu, uměleckého díla, uměleckého výkonu)

Jméno a příjmení: **Pavína Špunarová**
Osobní číslo: **K17028**
Studijní program: **B8206 Výtvarná umění**
Studijní obor: **Multimédia a design – Design obuvi**
Forma studia: **Prezenční**
Téma práce: **Extravagantní pánská kolekce inspirovaná tvorbou Keith Haring**

Zásady pro vypracování

1. Teoretická část

Prostudování dostupných materiálů a informací, obrazová příloha a vlastní závěry v minimálním rozsahu 20-25 normostran. Vypracujte studii umění 2. pol. 20. století v období 70. a 80. let. S rozborem osobnosti Keith Haring a výtvarného tvarosloví jím užívaném. Pokuste se nastínit toto období, jeho tvorbu a ovlivnění vizuální kultury.

2. Praktická část

Extravagantní pánská kolekce obuvi inspirovaná tvorbou Keith Haring. Kolekce o 3 párech obuvi a 3 kusech doplňků, jež bude reflektovat téma teoretické části. Celou práci doplňte písemnou zprávou, kresebnými návrhy, stříhovým řešením a technickým popisem.

Rozsah práce: minimálně 35 normostran. Formát A4 odevzdávejte ve 2 stejnopisech v pevné vazbě (jedna může být kroužková). Součástí předané písemné práce je dodání elektronické verze bakalářské práce na Flash disku, který bude obsahovat taktéž samostatné fotografie v tiskové kvalitě z praktické části bakalářské práce. Formát pro bitmapové podklady: JPEG, barevný prostor RGB, rozlišení 300 dpi, 250 mm delší strana. Formát pro vektory: AI, EPS, PDF. Loga a texty v křivkách.

Forma zpracování bakalářské práce: **Tištěná/elektronická**

Seznam doporučené literatury:

HARING, Keith. *Deníky*. Zlín: Kniha Zlín, 2013. ISBN 978-80-87497-28-9.

RUHRBERG, Karl, WALTHER, Ingo F., ed. *Umění 20. století: [malířství, sochařství a objekty, nová média, fotografie]*. V Praze: Slovart, 2011. ISBN 9788073915728.

KOLOSSA, Alexandra. *Keith Haring: 1958-1990 : život pro umění*. Praha: Slovart, c2006. ISBN 80-7209-762-8.

HONNEF, Klaus, GROSENICK, Uta, ed. *Pop-art*. Praha: Slovart, c2004. ISBN 80-7209-662-1.

Vedoucí bakalářské práce: **MgA. Jana Buch**
Ateliér Design obuvi

Datum zadání bakalářské práce: **1. prosince 2019**

Termín odevzdání bakalářské práce: **15. května 2020**

doc. Mgr. Irena Armutidisová
děkanka

MgA. Jana Buch
vedoucí ateliéru

Ve Zlíně dne 15. prosince 2019

PROHLÁŠENÍ AUTORA BAKALÁŘSKÉ / DIPLOMOVÉ PRÁCE

Beru na vědomí, že

- bakalářská/diplomová práce bude uložena v elektronické podobě v univerzitním informačním systému a bude dostupná k nahlédnutí;
- na moji bakalářskou/diplomovou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, zejm. § 35 odst. 3;
- podle § 60 odst. 1 autorského zákona má UTB ve Zlíně právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- podle § 60 odst. 2 a 3 mohu užít své dílo – bakalářskou/diplomovou práci - nebo poskytnout licenci k jejímu využití jen s předchozím písemným souhlasem Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše);
- pokud bylo k vypracování bakalářské/diplomové práce využito softwaru poskytnutého Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně nebo jinými subjekty pouze ke studijním a výzkumným účelům (tj. k nekomerčnímu využití), nelze výsledky bakalářské/diplomové práce využít ke komerčním účelům;
- pokud je výstupem bakalářské/diplomové práce jakýkoliv softwarový produkt, považuji se za součást práce rovněž i zdrojové kódy, popř. soubory, ze kterých se projekt skládá. Neodevzdání této součásti může být důvodem k neobhájení práce.

Prohlašuji, že:

- jsem na bakalářské/diplomové práci pracoval samostatně a použitou literaturu jsem citoval. V případě publikace výsledků budu uveden jako spoluautor.

Ve Zlíně dne: 10. 8. 2020
Jméno a příjmení studenta: Pavlína Jpunarová
podpis studenta

ABSTRAKT

Hlavním tématem této bakalářské práce je Keith Haring. Teoretická část obsahuje rozbor umění druhé poloviny 20. století, se zaměřením na období umění 70. a 80. let ve Spojených státech Amerických a na nevýraznější hnutí té doby. Stručného popisu Pop Artového hnutí, které ve druhé kapitole navazuje na osobnost Keith Haringa, jeho tvorbu a jeho ovlivněním vizuální kultury.

Praktická část představuje autorské uchopení získaných poznatků aplikovaných do extravagantní pánské kolekce s využitím Haringovského tvarosloví.

Klíčová slova: umění druhé pol. 20. století, Keith Haring, Pop Art, umění 70. a 80. let

ABSTRACT

The main aspect of this thesis is Keith Haring. The theoretical part contains an analysis of the art of the second half of the 20th century, focusing on the period of the 70s and 80s art in the United States and the most distinctive movements of that time. A brief description of the Pop Art movement, which leads to the second chapter follows the personality of Keith Haring, his work and his influence on the visual culture.

The practical part presents the author's grasp of acquired knowledge applied to the extravagant men's collection using Haring's morphology.

Keywords: art of the second half of the 20th century, Keith Haring, Pop Art, art of the 70's and 80's

Na tomto místě bych chtěla poděkovat paní MgA. Janě Buch, za vedení při tvorbě této bakalářské práce, za její velmi užitečné rady a předané odborné znalosti v průběhu studia. Paní MgA. Veronice Bartošíkové za pomoc s formální stránkou práce.

Poděkování také patří mé rodině, kteří mi v průběhu práce i studia byli velkou oporou. Dále bych také chtěla poděkovat svým spolužákům, za krásně strávené celé tři roky studia, za jejich cenné rady, oporu při tvorbě této bakalářské práce a za společné zvládnutí všech těžkých situací.

Nakonec bych chtěla věnovat velké poděkování firmě PSÍ, za skvělou komunikaci a spolupráci při tvorbě potisku. A poskytnutí odborné pomoci a technologie.

Prohlašuji, že odevzdaná verze bakalářské/diplomové práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou totožné.

OBSAH

ÚVOD	9
I TEORETICKÁ ČÁST	10
1 UMĚNÍ DRUHÉ POLOVINY 20. STOLETÍ	11
1.1 70. LÉTA.....	11
1.1.1 Sociální a politické události a změny v umění.....	11
1.1.2 Land Art	12
1.1.3 Feministické umění	13
1.1.4 The Pictures Generation	14
1.1.5 Umění instalace	15
1.1.6 Photorealismus neboli Hyperrealismus	16
1.2 80. LÉTA.....	17
1.2.1 Sociální a politické změny	17
1.2.2 New York, kolébka moderního umění	18
1.2.3 Změny v umění	19
1.2.4 Neo – expresionismus	20
1.2.5 Street Art a Graffiti	20
1.2.6 Neo-Geo	21
1.2.7 Neo-konceptuální umění	22
1.3 POP ART.....	23
1.3.1 Nejvýznamnější představitelé	24
1.3.2 Neo pop	26
2 KEITH HARING	27
2.1 DĚTSTVÍ.....	28
2.1.1 Studium v Pittsburgu.....	28
2.2 NEW YORK.....	28
2.3 UMĚLCI, KTEŘÍ JEJ INSPIROVALI	29
2.3.1 Pierre Alechinský	29
2.3.2 Fernand Léger	30
2.3.3 Frank Stella	30
2.4 METRO	31
2.5 TVAROSLOVÍ	31
2.6 PIKTOGRAMY	32
2.6.1 Radiant Baby a Barking dog	32
2.6.2 Létaující Dábel, Anděl a Tříoké monstrum.....	33
2.7 BAREVNOST	33
2.7.1 Tančící postavy	33
2.7.2 Cartoons	34
2.7.3 Náboženská tematika	35
2.7.4 Politika a drogy	36

2.7.5	Sex.....	37
2.7.6	Socha.....	38
2.7.7	Body art a Grace Jones.....	39
2.8	AIDS.....	39
2.9	HARING A DĚTI.....	40
2.9.1	Sté výročí sochy svobody.....	42
2.10	NADACE KEITH HARING.....	43
2.11	OVLIVNĚNÍ VIZUÁLNÍ KULTURY.....	43
2.11.1	Pop shop.....	44
3	AUTORSKÉ ZHRNUTÍ.....	45
II	PRAKTICKÁ ČÁST.....	46
4	KONCEPT.....	47
4.1	INSPIRACE.....	48
4.2	MOODBOARD.....	49
4.3	CÍLOVÝ ZÁKAZNÍK.....	49
4.4	BAREVNOST.....	51
4.5	MATERIÁL.....	51
4.6	POTISK.....	52
4.6.1	Finální potisk.....	53
5	KOLEKCE POSE.....	55
6	OBUV.....	57
6.1	PÁR I.....	57
6.2	PÁR II.....	58
6.3	PÁR III.....	59
7	DOPLŇLY.....	60
7.1	DOPLŇĚK I.....	60
7.2	DOPLŇĚK II.....	61
7.3	DOPLŇĚK III.....	62
ZÁVĚR.....		63
SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY.....		64
SEZNAM WEBOVÝCH ZDROJŮ.....		65
SEZNAM OBRÁZKŮ.....		66
SEZNAM PŘÍLOH.....		72

ÚVOD

Prvním impulzem k bakalářské práci, byl jeden z mých projektů na této Univerzitě, kdy jsem si pohrávala s myšlenkou pánské extravagantní obuvi. Zjistila jsem, že bych se chtěla tomuto směru věnovat i do budoucna, proto jsem bakalářskou práci zaměřila na pánskou extravagantní obuv.

Často si všímám, že klasická pánská obuv je tak trochu opomíjená především co se týče barevnosti a jaké si extravagantnosti oproti obuvi dámské. Pokud tedy nehovoříme o streetwearové obuvi, kde je velkým trendem výrazná barevnost a originalita. Myslím, že v dnešní době, kdy se bortí hranice mezi mužským a ženským pohlavím se i klasická pánská obuv může oprostít od všednosti a nositeli přispět k jeho originalitě. Proto bych chtěla ve své bakalářské práci tento trend přenést do tradiční obuvi a podpořit ho dominantním grafickým ztvárněním, ve kterém bych chtěla navázat na Pop Artové umělce, kteří jsou mi svou tvorbou velmi blízcí. První myšlenky mě vedly k navázání na tvorbu nejznámějších umělců tohoto hnutí, nicméně díky rešerši a pátrání po něčem neotřelém, jsem objevila osobnost Keitha Haringa. Ten pro mne zprvu nebyl až tak znám, i když je mi jeho práce velmi blízká a je jednou z nejvýraznějších osob osmdesátých let. I díky tomu jsem mu věnovala velkou část své bakalářské práce.

V první kapitole se věnuji umění druhé poloviny 20. století se zaměřením na 70. a 80. léta. Kdy popisuji jak a jaké společenské události ovlivnily umění a stručně popisuji nejvýraznější hnutí těchto období. V sedmdesátých letech se zaměřuji na hnutí jako je feministické umění, Land art, The picture generation, umění instalace, photorealismus nebo video art. V 80. letech se v umění představila hnutí jako je neo-expressionismus, graffiti umění, neo-geo, neo-konceptuální umění. Poté se snažím nastínit pop artové umění, neboť se pak ve druhé kapitole věnuji osobnosti Keitha Haringa, který je součástí tohoto hnutí i když jeho tvorba patří do období 80. let.

Ve druhé kapitole se zaměřuji na tvorbu Keitha Haringa. Kde popisuji styl, témata obsažená v Haringových pracích a jeho ovlivnění vizuální kultury.

V praktické části bakalářské práce zdokumentuji vznik a vývoj mé kolekce a navazuji na Haringovské tvarosloví. Mým cílem je vytvořit extravagantní pánskou kolekci, s využitím Haringovské barevnosti a originálním potiskem inspirovaným tvorbou tohoto umělce. Kolekce se skládá ze třech párů obuvi a třech doplňků.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1 UMĚNÍ DRUHÉ POLOVINY 20. STOLETÍ

Tato kapitola se zaměřuje na nevýraznější umělecká hnutí sedmdesátých a osmdesátých let 20. století, na umělecký styl Pop Art, a také na sociální a kulturní otázky, které silně ovlivnily kulturu těchto dvou dekad např. feministické, studentské a hippie protesty, protesty za práva LGBT komunity, ekonomická krize sedmdesátých let a změna postavení umění.

1.1 70. léta

1.1.1 Sociální a politické události a změny v umění

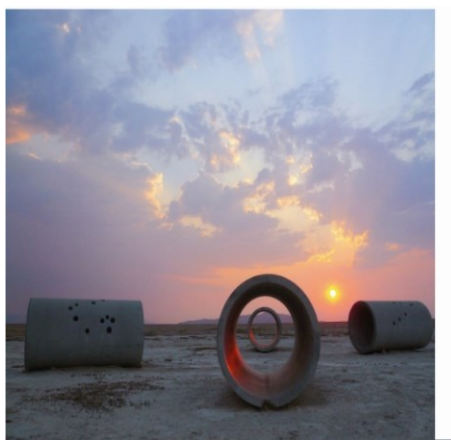
Sedmdesátá léta jsou období vlády prezidenta Nixona, studentských protestů a boje za rovnoprávnost. To se měnilo především díky protestům proti nerovnoprávnému postavení amerických žen, a to v tradičním pojetí rodinných rolí. Tato sexuální revoluce se snažila o rozšíření sociálních a politických práv. S tímto feministickým hnutím se začala objevovat také tak zvaná politika identity, která měla za úkol podporovat zájmy skupin založených na kultuře, rase, etniky, pohlaví nebo sexuální orientaci. Přesně tyto změny formovaly nový umělecký směr feminismu.

Tato období nebylo jen o boj za rovnoprávnost, ale objevovaly se i protesty za ukončení války ve Vietnamu, jejíž důsledky měly dopad na celou společnost, nebo protesty skupiny Hippie za ochranu životního prostředí před nejrůznějšími vlivy jako např. toxický průmyslový odpad, nebezpečí zhroucení jaderných elektráren a podobně. Díky tomu Američané oslavili první Den Země v roce 1970 a Kongres v tomtéž roce schválil zákon o národní politice životního prostředí. O dva roky později následoval zákon o čistém vzduchu a zákon o čisté vodě. Ke konci 70. let se objevila ropná krize.

Nejvýznamnější událostí sedmdesátých let se stala ekonomická krize, která měla obrovský dopad nejen na New York, ale i na celou Ameriku. Město se topilo v dlužích, byla zde obrovská nezaměstnanost, vysoké náklady na bydlení a nedůvěra k vládě. I přesto přinesla tato krize něco pozitivního. Dává totiž podněty k rozvoji nových uměleckých směrů a politicky zaměřenému umění sedmdesátých a osmdesátých let. Mění postavení mezi vysokou a populární kulturou, mění se umělecký trh a postavení galerií. Galerie ztrácí svou důležitost, neboť se umělci více zaměřují na estetickou stránku svého díla a publikum než

na finanční hodnocení. Právě díky tomu měli důležitou roli kurátoři, na kterých záviselo sestavování výstav a nákup důležitých děl, které se snažily prodat významným sběratelům.

Umělci opouští tradiční projevy a snaží se vytvořit nové netradiční pojetí umění. Již se nezaměřují na výsledné hmatatelné ztvárnění, ale důležitým se pro ně stává koncept. Období 70. let není jen o jednom stylu nebo skupině umělců. V tomto období vznikají nové umělecké hnutí, jako je Land art, feministické umění, hyperrealismus, video art a další. Stále také pokračují některé z hnutí, které vznikaly v předešlých dekadách, jako bylo umění preformace, happeningu, konceptuální umění světlo a prostor a dalších. Tyto umělecké styly často splývaly nebo se kombinovaly se styly ze 70. Let, jakou jsou performance nebo happening, které patří k akčnímu umění. Velkou změnou bylo feministické umění a větší začlenění ženských umělkyní. 70. léta také dala výzvu k otázkám o důležitosti autora, o použití těla jako umění. A jaká je nejlepší cesta k šokování a zapojení diváku do procesu tvorby? Jak důležité je zdokumentovat a zviditelnit práci. A také otázka, proč nebyly větší umělkyně od Judy Chicago, díky které se začínají řešit genderové rozdíly a postavení žen v umění a společnosti.

Obr. 1. Nancy holt – Sun tunnels Obr. 2. Judy Chicago Obr. 3. Ralph Goings – McDonalds Pickup

1.1.2 Land Art

Land art nebo earth art je umění, které se objevuje v 60. a 70. letech jako součást konceptuálního umění. Zrodil se především díky vlivu hippie a jejich návratu k přírodě. Jeho hlavní myšlenkou je vytvářet umění, které se stává součástí krajiny bez výrazných zásahů do přírody. Umělci používali přírodní materiály, jako jsou kameny, písek, hlína a další. Díky tomu bylo toto umění netrvalé a dalo by se přiřadit k performativnímu umění.

Proto byl Land art, obvykle dokumentován s použitím fotografií a map, které měli umělci možnost vystavovat v galeriích.

Nejznámějším Land artovým dílem je Spirální molo Roberta Smithsona z roku 1970. Umělec použil kamennou konstrukci, kterou zasadil do jezera v Utahu. Toto dílo změnilo umění ve vztahu k obvyklému výstavnímu prostředí, a to hlavně díky poloze, použitému materiálu a viditelnosti díla, která byla závislá na hladině vody v jezeře. Stejně jako Robert Smithson patří mezi klíčové světové umělce Land Artu Nancy Holt, Ana Mendieta a její zakomponování lidského těla to krajiny nebo Walter de Maria a jeho hledání vztahu mezi relativním a absolutním, kdy používá geometrické tvary k vytvoření soch, instalací a Land art prací.

Obr. 1. Ana Mendieta – silueta Obr. 2. Robert Smithson – Spirální jetty

1.1.3 Feministické umění

Feministické umění je umění vytvořené díky vývoji feministických skupin na počátku sedmdesátých let, které bojovaly za plně rovnocenné partnerství pohlaví, celostátní potratovou reformu nebo rovnost v zaměstnání, a to především v odvětvích, které do této doby byly ovládány muži. Díky protiválečným demonstracím občanskoprávních a queerových protestů a nástupu hnutí za osvobození žen na západním pobřeží se feministické umělkyně posunuly vpřed. Umělkyně se zabývaly sociálními, politickými a kulturními zájmy ženství. V první vlně se umělkyně radovaly z ženského zážitku, zkoumaly vaginální snímky a menstruační krev, představovaly nahou postavu bohyně a

vzdorovitě využívaly různá média. Jedním z ikonických děl této fáze bylo dílo Judy Chicago s názvem *The Dinner Party*.

V další vlně se zabývaly otázkami identity, rovnosti a také, proč jsou ženy a muži tak odlišně zastoupeni v umění. Bojovaly proti tradici, která nezařazovala ženy do umění. Toto můžeme vidět v dílech od Barbary Krugerové, Cindy Shermanové fotografie, ve kterých zpochybňuje stereotypy nebo reklamy v Artforu představující Lyndu Benglisovou nahou a manipulující s masivním umělým penisem. Později se feministické umělkyně od těchto přístupů odklonily a zaměřily se na původ, představy o ženskosti a ženství.

Obr. 3. Judy Chicago – *The dinner party* Obr. 4 Barbara Kruger – *Your body is a battleground*

1.1.4 The Pictures Generation

The Picture Generation bylo volným sdružením umělců v první polovině sedmdesátých let, ovlivněných konceptuálním a pop artovým uměním. Byla to skupina umělců, která byla známá pro své kritické analýzy mediální kultury. Ve svých dílech experimentovali s různými médii, jako fotografie, video, film a další. Jejich díla byla také silně spojená s přivlastněním masmediálních obrazů, kdy se zabývali přepracováním známých obrazů. Tímto stylem se dostaly k otázkám o umělecké individualitě, autorství a zkoumali hranici mezi originálem a reprodukcí. Těmito otázkami se hnutí stalo důležitou součástí postmodernismu. Klíčovým bodem tohoto hnutí byla výstava „Pictures“ z roku 1977 v Artists Space v New Yorku. Při této výstavě byly promítány krátké filmy kalifornského umělce Jacka Goldsteina, který použil zvukové efekty nebo filmové úryvky, které vyvolaly

reakce strachu a strachu ve fantazii diváka. Mezi dalšími umělci, kteří se zařazují k tomuto sdružení umělců, patřila Cindy Shermanová, John Baldessari nebo Robert Longo.

Obr. 5. Robert long – Men in the Cities Obr. 6. Cindy Sherman – untitled film still #21

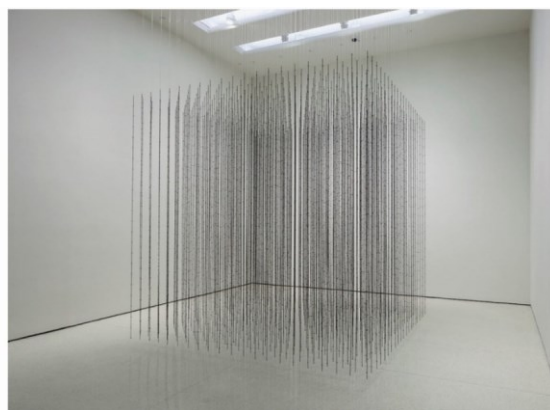
1.1.5 Umění instalace

Umění instalace, ať vázané na konkrétní místo nebo ne, se vyvinulo jako pružná umělecká forma. David Deitcher, 1992.

Umění instalace je termín, který se obecně používá k popisu objektu, jež je umístěn v trojrozměrném prostoru, protože slovo „instalace“ znamená vložit něco do něčeho jiného. Instalace se vyznačuje tím, že je navržena pro konkrétní místo tak, aby tvořila určitý vztah, buď trvalý nebo dočasný, s daným prostředím na architektonické, koncepční nebo sociální úrovni. Umělecká díla jsou určena k navození nálady nebo pocitu a jejich cílem je subjektivní vnímání diváka a vytvoření vztahu mezi dílem a divákem, čímž narušuje tradiční umělecký systém a dává podněty k novým myšlenkám. Instalační umění se tedy zaměřuje hlavně na myšlenku, reakci, kterou by mělo vyvolávat. To bývá často důležitější než kvalita zpracování díla. Jedním z dalších pravidel je, že tito umělci často používají prostory mimo muzea a spolužitím netradičních materiálů, nebo tvoří své instalace za pomoci průmyslových nebo každodenních předmětů. Za otce tohoto umění je považován Marcel Duchamp a jeho Míle motouzu z roku 1942, které by se dalo považovat jako první příklad instalačního umění. Klíčovým dílem se stává dílo Edwarda Kienholze Back seat dodge.

Tato práce Kienholze je jednou z prvních zastánců instalačního umění, je příkladem toho, jak médium může překvapit a zaujmout veřejnost realistickým prostředím. Když návštěvník projde kolem auta a nakoukne dovnitř, vidí pár, který provádí sexuální aktivitu. To velmi šokovalo místní autority Los Angeles, které se pokusily tuto instalaci zakázat.¹

Toto umění také velmi dobře sloužilo jako výrazný prostředek pro umělecké aktivisty, jako byla např. Barbara Krugerová, Mona Hatoumová nebo Robert Gober.

Obr. 7. Edwarda Kienholze – Back seat dodge, Obr. 8. Mona Hatoum – Impenetrable

1.1.6 Photorealismus neboli Hyperrealismus

Umělecký směr, který vznikl na začátku sedmdesátých let v Americe. Tento směr vychází z fotografie a promítá se v detailní malbě či soše. Photorealismus navazuje na Pop Art a navrácí se k iluzionismu a zobrazujícímu se umění. Umělci se snaží zachytit iluzi a upozornit na to, jaký dopad má na naše vnímání realita televize, fotografie, reklama a celkově masmédiá. Jejich tvorba je stejně realistická jako je fotografie, která je často využívána jako předloha.

Hyperrealistický umělec provádí velmi pečlivé úpravy, pokud jde o hloubku díla či prostor, barvu a kompozici, aby zdůraznil společenské poselství současné kultury a politiky.² Tvorba těchto děl je velmi různorodá, co se týče použitých technik nebo námětů, které se často soustředí na portréty, krajinu, městské předměstí a různé scénérie.

¹ PHILLIPS, Sam. ...isms: Understanding Modern Art. Universe, 2013. s. 131. ISBN 0789324687.

² FARTHING, Stephen, ed. Umění: od počátku do současnosti. V Praze: Slovart, 2012. s. 536. ISBN 978-80-7391-622-0.

Mezi první průkopníky tohoto hnutí patří američtí malíři, jako Richard Estes, jehož práce je lépe chápána jako konzervativní pokračování malířských tradic a reakce na modernitu.³ Ten ve své práci využívá neobvyklé úhly a řadu fotografických technik. Další osobností tohoto směru byla Audrey Flacková, která ve své práci klade důraz na kompozice objektů. Nebo Chuck Close, který se zaměřuje především na obrovské portréty svých přátel a autoportréty.

Americký Duane Hanson byl jedním ze sochařů, kteří přivedli fotorealismus do trojrozměrné podoby a vytvořil portréty odvozené od skutečných lidí. Jeho odzbrojující realistické postavy buď své téma satirizují nebo si hrají se sociálními stereotypy.⁴

Obr. 9. Chuck Close – big self portrait, Obr. 10. Audrey Flack – Audrey Flack, Obr. 11 Duane Hanson - Supermarket Lady, 1969

1.2 80. léta

1.2.1 Sociální a politické změny

Politický život 80. let byl především charakterizován vládou prezidenta Ronalda Reagana, vznikem mainstreamových filmů a vznikem kabelových sítí, jako MTV, které představily hudební videoklipy, ekonomickou krizí, krizí na burze nebo studenou válkou. Reaganova vláda byla založena na snižování vládních výdajů a snižování daní pro jednotlivce ale i společnosti. To velmi povzbudilo Američany, kteří začali více nakupovat a investovat do podniků, což podpořilo ekonomický růst. Další věcí, na kterou se Reagan zaměřil byla studená válka, kde se postavil za stranu, která bojovala proti šíření komunismu. Reagan

³Photorealism. The art story [online]. [cit. 2020-03-01]. Dostupné z: <https://www.theartstory.org/movement/photorealism/>

⁴ PHILLIPS, Sam. ...isms: Understanding Modern Art. Universe, 2013. s. 116. ISBN 0789324687.

finančně a vojensky podporoval protikomunistické vlády a povstalce po celém světě. S tím také souvisí aféra Írán-Contra, kdy byla USA obviněna z tajného prodeje zbraní Íránu a následného odklonu peněz z prodeje nikaragujským povstalcům, známým jako Contras. Reagan se ve svém zvoleném období také snažil vyrovnat státní rozpočet. Bohužel kvůli vysokým vojenským výdajům to nebylo možné a se začátkem roku 1982 zažily Spojené státy nejhorší recesi od Velké hospodářské krize. V listopadu téhož roku bylo nezaměstnaných devět milionů lidí. Podniky se zavřely, rodiny ztratily své domovy a zemědělci ztratili půdu. Ekonomika se však pomalu napravila a Reagan a jeho ekonomická agenda se opět stala populární. Nezměnil to ani krach akciového trhu roku 1987. Reagan na konci svého období byl zvolen jedním z nejoblíbenějších prezidentů v USA. V roce 1988 se prezidentem stal George H.W. Bush.

1.2.2 New York, kolébka moderního umění

Pozdní sedmdesátá léta až polovina osmdesátých let znamenala v New Yorku zásadní zlom v politické historii města i ve světě umění. Na základě politiky Bílého domu, začal prezident Regan zaplavovat penězi téměř zkrachovalé město, čímž se zvětšovalo rozvrstvení mezi majetnými a nemajetnými obyvateli.

V tomto krátkém období se poslední pozůstatky bohémského života prosadily na základnách East Village a Lower East Side, kde se objevila nová antiautoritářská umělecká scéna. S otevřením galerií, jako jsou FUN, Gracie Mansion, ABC No Rio a Civilian Warfare, byla scéna v centru města připravena na nové talenty, jako jsou Jean-Michel Basquiat, Keith Haring a David Wojnarowicz, kteří vzali svět útokem⁵.

New York se tímto stal epicentrem umění, které bouralo rozdíly mezi vysokým a nízkým uměním, jako je např. graffiti, které se z newyorských ulic dostává do galerií. Specifické čtvrtě v New Yorku, jako např. 10th Street, Greenwich Village, East Village a SoHo, byla místa, kde komunity umělců žily a pracovaly, vyměňovaly si nápady a studovaly vzájemné práce. Jsou oslavováni umělci, kteří pocházejí z ulic a nemají umělecké vzdělání. Takoví, kteří často zůstávají v anonymitě vůči sběratelům, prodejcům i publiku a využívají

⁵ ROSEN, Miss. The explosive rise and inevitable downfall of the East Village art scene [online]. September 25, 2019 [cit. 2020-25-07]. Dostupné z: <https://www.documentjournal.com/2019/09/the-explosive-rise-and-inevitable-downfall-of-the-east-village-art-scene/>

pseudonym. Toto využívali hlavně streetartoví umělci, neboť Graffiti umění a street art byly ilegální.

Umění v této době je pro všechny a důležitým aspektem se stává publikum, a to, jak jej umělec dokáže zaujmout a ovlivnit. Období kdy Reaganova vláda dala podnět k rozvoji politického umění, na které reagovali osobnosti jako je Keith Haring, Jenny Holzer, Barbara Krugerová.

1.2.3 Změny v umění

Umělecký svět 80. let byl místem umělecké rozmanitosti a estetického sporu. Osmdesátá léta byla charakterizována konzervativními společenskými a politickými ideály, konzumerismem, filmy a vznikem televizní stanice MTV a její hudební kultury. Tyto charakteristiky lze nalézt také v uměleckém světě, přičemž někteří umělci používají své práce k vyjádření svých sociálních nebo politických názorů. V 70. letech se umělci snažily odpoutat od tradičních forem umění jako je malba nebo socha a věnovali se konceptuálnímu umění, feministickému umění nebo Land artovému umění.

Počátkem 80. let však vzniká nový směr Neo expresionismus. Výtvarníci jako Basquiat, Schnabel a Salle se vrátili k figurálnímu umění.

Obr. 14. Logo MTV Obr. 12. Jean-Michel Basquiat – Untitled, 1981

1.2.4 Neo – expresionismus

Je návratem k expresionistickému hnutí z počátku 20. století. Na začátku 80. let se tato obnova stala součástí mezinárodního návratu k malbě, kdy se umělci chtěli odklonit od minimalismu a konceptuálního umění. Navrátili se k vyobrazování emocí, mytologických historických, kulturních a erotických tématu a figurativní malbě. Toto líčily surovým, až brutálním způsobem za pomoci velmi texturních a výrazných tazích štětce a také v intenzivních barvách. Do svých obrazů často komponovali i jiné materiály, čímž se namalovaný obraz stával jen obtížně dešifrovatelným. Mezi nejvýraznější osobnosti tohoto hnutí patří např. americký umělec Jean-Michela Basquiata nebo Juliana Schnabela a Francesco Clemente.

Obr. 17. Francesco Clemente – Scissors and Butterflies Obr. 18 Jean-Michel Basquiat – Flexible Obr.19. Julian Schnabel – King of the Wood, 1984

1.2.5 Street Art a Graffiti

Graffiti neboli streetartové umění je jedním z nejradiálnějších hnutí 80. let, které se rozvíjelo od let sedmdesátých, a to převážně ve spojených státech a pokračuje dodnes. Centrem tohoto hnutí byl New York. Bylo spojené s kulturou hip hopu a s městskou kulturou, ve které se umělci zaměřily na veřejné prostranství a své díla umísťovaly v metru, na zdech domů, veřejnou dopravu a jiné viditelné prostranství. Jejich nástrojem jsou značkovací pera, aerosolové spreje, sprejové barvy, akryláty a šablony. Je třeba poznamenat, že ve většině zemí je tato forma veřejného umění považována za vandalismus a je tedy ilegální. Hlavním účelem tohoto hnutí bylo zpřístupnit umění všem a přesunout

jej z galerií do ulic. Tak, aby umění mohli tvořit všichni bez rozdílu rasy, pohlaví nebo ekonomického postavení.

1.2.5.1 Rozdílem mezi graffiti a streetartovým uměním

Raná éra graffiti čerpala z populární kultury a komiksů. Byl to fenomén zaměřený na vytváření ilegálních obrazů, často s velmi krátkou existencí.⁶ Z graffiti umění se vyvinul Street Art, který zahrnuje jakékoli vizuální umění vytvořené na veřejných místech. Street Art se také nazývá nezávislé veřejné umění, postgraffiti a partyzánské umění.

Mezi první zastávce graffiti v umění patřil francouzský umělec Jean Dubuffet, který do svých obrazů začlenil značky a grafické motivy, newyorští umělci Jean-Michel Basquiat a Keith Haring, kteří by mohli být definováni jako jedni z průkopníků, kteří přenesli pouliční umění do galerií.

Obr. 20. Keith Haring – Untitled Obr.21. Jean-Michel Basquiat – SAMO Graffiti (1980)

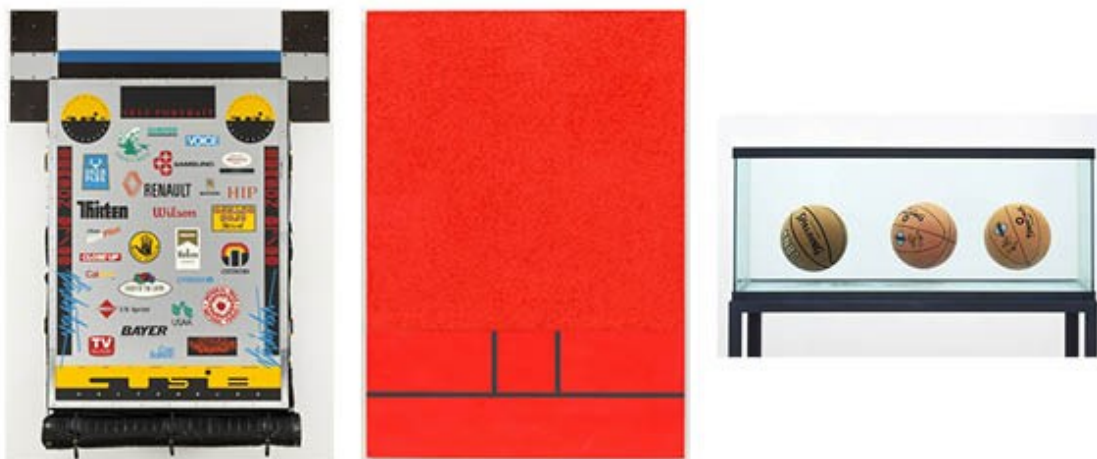
Obr. 22. TRAP, DEZ a DAZE – New York Subway Graffiti

1.2.6 Neo-Geo

NEO-GEO je zkratka pro neo-geometrický konceptualizmus. Termín neo-geo se začal používat počátkem 80. let v Americe k popisu práce umělců, kteří komentovali konzumerismu a komercializaci moderního světa. Jejich práce byla ovlivněna uměleckými styly dvacátého století – jako je minimalismus, Pop Art a Pop Art a kontinentální filozofe.

⁶ FARTHING, Stephen, ed. Umění: od počátku do současnosti. V Praze: Slovart, 2012. s. 552. ISBN 978-80-7391-622-0.

V dílech používaly především geometrii jako metaforu pro společnost a abstraktní estetiku ve spojení s regulací prostoru. Za nejvýznamnější práce tohoto stylu můžeme považovat díla od Bickertona, Koonse nebo Halleyho, kde např. Koons parodoval spotřební kulturu tím, že představil skutečné spotřební zboží jako jedinečný umělecký předmět. Nebo práce Halleyho, který pracoval s netradičním geometrickým typem obrazu.

Obr.23. Ashley Bickerton - Tormented Self- Portrait Obr.24. Peter Halley - Red Cell with Conduit 1982 Obr.25. Jeff Koons - Three Ball Total Equilibrium Tank

1.2.7 Neo-konceptuální umění

Neo-konceptuální umění začalo v 80. letech a pokračovalo do 90. let, přičemž navazuje na konceptuální umění šedesátých let. Tento styl je jen těžce definovatelný. Umělci, kteří se zařazují do tohoto období často pracovali formou různých instalací, digitálním uměním, fotografií, videem ale i reklamou. Neo – konceptuální umění se zaměřovalo na diskuse o umění a jeho vztah k pohlaví a rase. Také často vedlo k diskusím o politice, sociálních otázkách, ekonomických otázkách apod. Mezi nejvýznamnější skupiny spojené s neo-konceptuálním uměleckým hnutím patří mladí britští umělci, neo-konceptualisté Spojených států a moskevští konceptualisté. K tomuto hnutí se zařazují umělci jako Sherrie Levine, Barbara Kruger, Jenny Holzer, Mark Lombardi and Richard Prince a další.

1.3 Pop Art

Pop art je populární, prchavý, vtipný, nápaditý, sexy, mladý, Richard Hamilton.

Pop Art, jedno z nejvýraznějších uměleckých hnutí druhé poloviny 20. století. Styl, který od 50. let až do dnes, ovlivňuje komerční kulturu po celém světě. V 50. a 60. letech znamenal konec modernismu a výzvu pro tradice výtvarného umění. Místo něj přišlo umění, které hledá krásu v každodenním životě, v tom, co nás dennodenně obklopuje. Nebyla to však jen oslava populárních věcí, ale i kritický pohled na kulturu mas médií, jako je reklama, komiksy a světské kulturní objekty. Byl to jakýsi komentář současných událostí a života.

Tím Pop Art otevřel dveře a od té doby nejen, že je populární kultura tématem umění, nýbrž umění samo se naopak stalo nedílnou součástí populární kultury.⁷ Byl především určen pro mládež, hromadnou reprodukci a duplikování, čímž se stal velmi populárním, což využily hlavně velké firmy, jako Capembell soup, Coca Cola a další.

Obecné prvky používané v Pop Artu: sítotisk, fotografie, koláže, jasné linie, ostré barvy jako jsou žlutá, červená a modrá, jež jsou živé a ve srovnání s jinými hnutími nevyobrazují umělce vnitřní pocity světa, a také jasné znázornění symbolů, lidí a objektů nalezených v populární kultuře.

Obr.26. Robert Rauschenberg - Love, 1967 Obr. 27. James Rosenquist - Koláž z F-111, r.1964
Obr.28. Andy Warhol - coca cola

⁷ HONNEF, Klaus, GROSENICK, Uta, ed. Pop-art. Praha: Taschen, c2004. ISBN 80-7209-662-1.

1.3.1 Nejvýznamnější představitelé

Mezi nejvýznamnější americké představitele patří Andy Warhol, Roy Lichtenstein, James Rosenquist, Robert Indiana,

1.3.1.1 Andy Warhol

Myslím, že by bylo skvělé, kdyby víc lidí používalo sítotisk, aby nikdo nevěděl, jestli je můj obraz můj, nebo někoho jiného, Andy Warhol.

Andy Warhol, byl vůdčí osobnost amerického pop-artu. Svou kariéru zahájil jako ilustrátor reklamních předmětů. Později se stal známý po celém světě jako malíř, režisér avantgardních filmů a manažer rockové skupiny The Velvet Underground. Warholova díla charakterizují mnoho aspektů hnutí, jako je posedlost celebritami, opakování obrazů a použití reklamních předmětů. Mezi jeho nejvýznamnější díla patří „Campbell's Soup Cans“, zobrazení Jacqueline Kennedy Onassisové a dalších Hollywoodských hvězd. Warhol spolupracoval s umělci jako Jean-Michel Basquiat i s komerčními značkami. Nakonec otevřel umělecké studio zvané „The Factory“, v němž se obklopil širokou škálou umělců, spisovatelů, hudebníků a undergroundových celebrit. V roce 1962 začal Warhol s masovou produkcí sítotisků. Díla, která vznikla v této době, byla spojena především s americkou pop-kulturou. Warhol zobrazoval různým způsobem dolarové bankovky, celebrity, značkové produkty a obrázky z novinových útržků. Snažil se tak vytvářet umění nejen z masových výrobků, ale i v masovém měřítku. Tím, že v průběhu tvůrčího procesu minimalizoval pohled na věc, rozpoutal uměleckou revoluci. Jeho práce se staly velmi rychle nejenom kontroverzní, ale i populární.

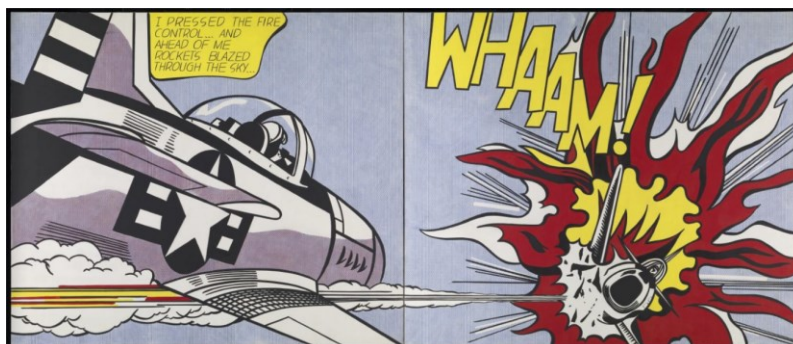

Obr. 29. Shot Blue Marilyn Obr. 30. Campbell's Soup Can Obr. 31. Mick-Jagger

1.3.1.2 Roy Lichtenstein

Pop Art se dívá ven do světa. Nevypadá to jako malba něčeho, vypadá to ta věc samotná, Roy Lichtenstein.

Dalším kultovním umělcem amerického Pop Artu je Roy Lichtenstein. Lichtensteinův styl, je známý pro své použití primárních barev a výrazných obrysů s odkazem na komiksovou tvorbu. Dílo, kde poprvé pracoval s komiksovým námětem, a tak se zařadil k pop-artovému hnutí, byla litografie Ten Dolar Bill. Poté se jeho inspirací staly Disney postavičky, jako je Mickey Mouse, Donald Duck a Bugs Bunny. V pozdějších sériích děl používal Lichtenstein tečky Ben-Day k vytvoření kopie komiksového rámečku nesoucí dialogy, černé čáry a barevné puntíky. Otevřeně používal prvky masové kultury s prvky ironie i parodie. Jedním z nejznámějších Lichtensteinových děl je Drowning Girl nebo obraz s názvem Whaam!

Obr.32. Roy Lichtenstein – Whaam! Obr. 33. Roy Lichtenstein - Drowning Girl

1.3.2 Neo pop

Od 80. let se řada mladších umělců z New Yorku navrácí k tvorbě pop artových umělců, kteří vytváří díla, jež se snaží komentovat vztah mezi společností a populární kulturou. Samotná díla byla velmi ovlivněná konceptualismem přejímající prvky z Pop Artu, jako byla přitažlivost spotřebním zbožím, kulturou celebrit, fotografiemi, filmy a tiskovinami.

Hlavním rozdílem od ostatních stylů té doby byl především způsob myšlení. Neo pop umělci vyrostli v období Minimalismu a Konceptualizmu, a i když se vzbouřili proti estetickému omezení těchto stylů, zdělili některé z jejich obav a taktik.⁸

V prvotním období, bylo typické pro Neo – Pop Art používání tématu zaměřeného na zobrazování zvířat. Ty se zejména objevují v díle Jeffa Koonse a jeho nafukovacích zvířátek, Kathariny Fritschové a obrovských děsivých krys, Keitha Haringa a jeho kreslených psů a Damiena Hirsta. Další charakteristikou této druhé generace jsou psychologická hodnocení společnosti použitá v jejich pracích. Neo pop art má tendenci kritizovat a hodnotit západní kulturu, naše obavy i posedlost a otevřeně využívá nápady, které jsou provokativní a kontroverzní. Neo pop art není novým stylem, ale dramatickým a kontroverzním vývojem předchozí generace.

Obr. 34. Keith Haring - Andy Mouse 3, Obr. 35. Jeff Koons – Balloon Dog, Obr. 36. Katharina Fritsch - Hollow Mouse

⁸ ...isms: Understanding Modern Art. Universe, 2013. ISBN 0789324687.

2 KEITH HARING

Byl jednou z klíčových postav newyorského umění osmdesátých let. Vytvořil osobitý styl, který spojoval pouliční umění s příměsí Pop Artu. Díky své práci na veřejných prostranstvích, sochách, plátnech a papíře se stal jednou z největších ikon vizuální kultury 20. století. Jeho výrazně barevná a hravá estetika často řešila kontroverzní socio-politické otázky, rasismus, kapitalismus, náboženský fundamentalismus a zvyšující se dopad AIDS na homosexuální komunitu. Byl to jeden z mála umělců, který byl úspěšný i za svého života a během své krátké kariéry vytvořil nespočet děl. V letech 1982 až 1989 vytvořil Haring více než 50 veřejných děl, která byla zpřístupněna mnoha městům a muzeím po celém světě. Účastnil se i charitativních organizací a prací pro nemocnice. Haring strávil celou svou kariéru snahou o zpřístupnění umění široké veřejnosti, díky tomu spolupracoval s Andy Warholem nebo Jean-Michel Basquiatem. V roce 1988 byla Haringovi diagnostikována AIDS. O dva roky později zemřel na komplikace související s AIDS ve věku 31 let.

Obr. 37. Keith Haring portrét

2.1 Dětství

Keith Haring se narodil 4. května 1958 v Readingu v Pensylvánii. Byl nejstarší ze čtyř sourozenců. Jako dítě byl fascinován komiksy a kresleným uměním Walta Disneye a Charlese Schultze a ilustracemi Dr. Seussa. Ke kresbě jej přivedl jeho otec, kdy mu kreslil komiksy. Styl otcových kreseb jej velmi ovlivnily v jeho rané tvorbě, od malička dělal karikatury, vytvářel postavy a příběhy. Umění bylo velkou součástí jeho dospívání, prostřednictvím knih a návštěv muzeí začal rozvíjet své povědomí o moderním umění. Dalším zdrojem informací o politickém a sociálním dění pro něj byla občasná návštěva babičky, magazíny jako byl např. Look and Life, které jej poučily o politické situaci a televize, která se stala hlavním informačním kanálem o událostech tehdejší doby, které je hluboce ovlivnily. Dospíváním otevřeně demonstroval svou nezávislost experimentováním s drogami a alkoholem.

2.1.1 Studium v Pittsburgu

Po dostudování střední školy se Haring přihlásil na doporučení rodičů a školního poradce na uměleckou školu Ivy School of Professional Art v Pittsburgu. Jeho rodiče chtěli, aby se věnoval komerčnímu umění, a tak se přihlásil na kurzy reklamní grafiky. Zde se začaly objevovat prvky, které se staly středem Keithova stylu. V tomto období začal poznávat práce umělců, kteří jej silně ovlivnili ve hledání jeho autorského rukopisu, jako byl např. Pierre Alechinský. Po čase ale zjistil, že to není směr, kterým by se chtěl ubírat a po dvou letech školu opustil. Během této doby uspořádal svou první samostatnou výstavu v Arts and Crafts Centru v Pittsburgu.

2.2 New York

Roku 1978 se přestěhoval do New Yorku, kde se opět přihlásil na uměleckou školu School of Visual Art (SVA). Zde navštěvoval kurzy kresby, malby, sochy a historie umění.

Jako student se dostal do experimentální fáze, ve které objevoval vývoj videa, instalaci a koláže inspirované Jenny Holzerovým Truism a techniky Williama S. Burroughs a Brion

Gysin.⁹ Právě na této škole projevuje vášně pro kresbu a linii, kde se jedná spíše o formu geometrického strukturování nebo symbolu. Právě na této škole si profesori všimli Haringova smysluplného a rozhodného přístupu spojeného s velkým tvůrčím přístupem. Díky tomu se zde setkává s dalšími studenty, kteří sdílí jeho energii a nadšení pro umění. Patřili k nim Kenny Scharfer a Jean-Michel Basquiat.

Pro Keitha byl New York něco nového, mohl zde objevovat novou multikulturní městskou komunitu s vlastním jazykem. Bylo to také období, kdy začal prozkoumávat svou homosexuální identitu. Také se začal více projevovat jako umělec a začal vyvěšovat své kresby na chodbách školy a organizoval s ostatními umělci výstavy v nočních klubech v centru města a na jiných alternativních místech, kde se umění, hudba a móda spojily v dynamický mix. To, co jej ale nejvíce ovlivnilo a inspirovalo bylo umění Graffity v newyorském metru.

2.3 Umělci, kteří jej inspirovali

Haring měl hned několik významných ovlivnitelů své tvorby, kterým buď chtěl vzdát poctu ve své práci nebo je chtěl svojí prací překonat, což se týkalo hlavně mistrů modernismu 20. století. Svým způsobem se jim chtěl vyrovnat a neustále s nimi „souperil“.

Nemohl přejít pověšení svých děl blízko děl A. R. Pencka na veletrhu v Kolíně v roce 1987 bez poznámky: „Roznesl jsem ho na kopytech.“¹⁰ Jedním z těchto umělců byl například Frank Stella, Léger, Olitski, Alechinský. Dalšími umělci, se kterými se ve svém díle spřiznil, a to především v použité linii a abstrakci, byly Jean Dubuffeta a Stuart Davise. Také jej ovlivnili umělci, jako je Jean-Michel Basquiat a jeho graffity nebo nejvýznamnější představitel Pop Artu Andy Warhol.

2.3.1 Pierre Alechinský

Alechinský byl belgický umělec a člen avantgardní skupiny Cobra. V roce 1977 vystavoval své díla v Carnegie Institutu, kde Haring poprvé viděl jeho obrazy a prohlásil „*Neuvěřitelné, je to nejpodobnější věc mé práci se samo-množícími se tvary, jakou jsem kdy viděl. Z ničeho nic mi to rychle zvedlo sebevědomí.*“¹¹ Alechinský ve svých obrazech

⁹ KOLOSSA, Alexandra. Keith Haring: 1958-1990 : život pro umění. Praha: Slovart, c2006. s. 30. ISBN 80-7209-762-8.

¹⁰ HARING, Keith. Deníky. Zlín: Kniha Zlín, 2013. s. 29. ISBN 978-80-87497-28-9.

¹¹ HARING, Keith. Deníky. Zlín: Kniha Zlín, 2013. s. 30. ISBN 978-80-87497-28-9.

používal přetvořené okraje, kde vytvářel centrální ohraničení malby s použitím stínů, světla a groteskností. Jeho odlišnost přispěla v Haringově tvorbě k jeho vlastnímu použití komiksového ohraničení. Roku 1982 Haring vzdal poctu tomuto umělci ve své malbě (kompozici) Malba pro těčko.

2.3.2 Fernand Léger

Haringa velmi inspiroval Légerův styl mezi lety 1945-1955, které bylo jeho posledním obdobím tvorby, kde se zaměřoval především na barevná pole s černými pruhy, jež Haring využil v některých svých dílech, především když se chtěl jistým způsobem odlišit.

V bruselské škole grafického designu se jeden student zeptal, jestli „ho štve, že díla, ve kterých použil tato „barevná pole s černými pruhy navrch“, se velice podobají těm Legerovým. Haring odpověděl, že ne a že mu tato srovnání dokonce lichotí.“¹²

Léger byl pro Haringa inspirací hlavně v oddělení barev od tvarů, což Haring převážně využíval při tvorbě velkých nástěnných maleb s použitím jeho vlastních návrhů. To je vidět na dvou příkladech, a to: Surfařské prkno namalované pro Xaviera Nellense v Knokke a nástěnná malba z roku 1987 na venkovním schodišti dětské nemocnice Necker v Paříži.

Obr. 38. Fernand Léger - The Divers (1943)

2.3.3 Frank Stella

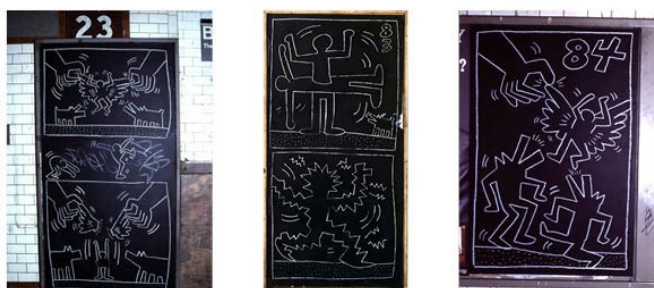
Haring znal Stellovu práci již dříve, ale co jej nejvíce ovlivnilo, bylo navštívení jeho druhé retrospektivy v muzeu moderního umění v New Yorku. Tato retrospektiva v něm podnítila jednu z velkých hloubavých pasáží v Haringově denících. Stella byl jeden z umělců, kterému se Haring snažil vyrovnat a překonat jeho úspěch a dílo. „Říct, že Stella byl

¹² HARING, Keith. Deníky. Zlín: Kniha Zlín, 2013. s. 31. ISBN 978-80-87497-28-9

jediným umělcem schopným přenosu, graffitového požití křiklavých barev a gest do úspěšného uměleckého díla. Odmítám věřit tomu, že on je „kvalita“ a já ne,“ prohlásil Haring. Toto bylo jedním z důvodů, proč se jej Haring snažil překonat. Měl pocit, že se mu Stella vysmívá, a nejen jemu ale i ostatním modernistům. Stellova výstava byla postrčením v Haringově práci k větší pracovitosti a zdokonalení se. Po této retrospektivě se zaměřil na Stellovy silné stránky, ale i na silné stránky ostatních modernistů. Tyto vlastnosti si přivlastnil, pracoval s nimi a stal se jedním z vůdčích umělců 80. let.

2.4 Metro

Newyorské metro bylo Haringovým prvním úspěchem, díky kterému se nejvíce zviditelnil a díky kterému vzniklo jeho radioaktivní dítě, které se stalo jeho neznámějším dílem. V období od roku 1980 až 1985 zde vytvořil přes 5 000 kreseb. Haring využíval metro k tomu, aby mohl oslovit co nejširší publikum a dostává se mimo „izolovaný“ prostor galerií. Haring se ale od klasických Graffity umělců té doby výrazně lišil. Jeho podzemní kresby byly odlišné v umístění, načasování a médiu. Při této tvorbě využíval bílou křídu a své kresby umisťoval na místa nevyužitých reklamních panelů. Pomocí bílé křídy začal tyto černé panely plnit jednoduchými, rychle nakreslenými obrázky. Jeho kresba se stala silně performativní a improvizací, což přispělo k jeho popularitě, neboť divák se stal součástí procesu. Svou práci propagoval i v jiných médiích. Navrhoval odznaky ilustrující jeho postavy a rozdával je tisícům cestujících metra. Byla to další příležitost, jak zviditelnit svou práci.

Obr. 39. Metro – 1982, 1983, 1984

2.5 Tvarosloví

Haring si za dobu své působnosti vytvořil silně osobitý styl, který je velmi jednoduše rozpoznatelný. Haringův styl je silně ovlivněn grafickým uměním, ve kterém se objevují

výrazné barvy, doplněné hustými černými konturami. Tyto silné linie neslouží jen za účelem vymezení prostoru, mají i funkci estetickou. Pro svá zobrazení využívá pro své ikonografie, ve které nacházíme štěkající psy, plazící se děti, anděly těhotné ženy, hip hop tanečníky, příšery a další. Jeho postavy jsou kinetické jako by se neustále pohybovaly nebo tančily.

2.6 Piktogramy

Jako sociální aktivista Haring prostřednictvím ikon vyjadřuje své znepokojení nad nepříjemnými problémy, jako je násilí, peníze, sex, náboženství a rasismu. V Haringově práci se velmi často opakují určité piktogramy, které jsou pro něj typické a prostupují celou jeho tvorbou a odráží jeho boj proti všem útiskům a zpochybňuje veškerou autoritu, jako je např. radioaktivní dítě a štěkající pes, tyto dvě ikony se staly jeho podpisem, značkou.

2.6.1 Radiant Baby a Barking dog

Baby se poprvé objevilo v podzemních kresbách a byla jednou z jeho nejvíce používaných postav. Radioaktivní dítě by mělo představovat zrození, čistotu, vizi síly potenciálu nebo něčeho nového, ale mohlo by se také číst jako symbol jaderné energie v závislosti na tom, co jej ozařuje. Jedním z dalších motivů, které výrazně používal ve své ranné tvorbě byl právě štěkající pes. Tato ikona nemá specifickou symboliku, spíše znamená jakékoli zneužití moci vlády, které vyžadují poslušnost nebo představují autoritu.

Obr. 40. Barking dog a Radiant Baby

2.6.2 Létající Dábel, Anděl a Tříoké monstrum

Tyto ikony patří k jeho používání náboženských motivů, za účelem komentování existenci nebe a pekla, často je používá z anti náboženského pohledu a mají spirituální podtext. Toto tříoké monstrum využívá jako symbol chamtivosti, děsivé přítomnosti pekla, strachu a smrti.

Obr. 41. Létající dábel, Anděl a Tříoké monstrum

2.7 Barevnost

Haringova paleta se skládá z primárních barev ve svých nejčistějších odstínech. Kdy jeho nejvíce používanou barvou je červená. Také velmi často používá bílou jako podkladovou barvu doplněnou o černé linie. V některých z jeho děl se objevují i barvy komplementární, a i ty jsou využity v čistých tónech. Co se týče stínu a barevné modelace, ty se v jeho práci nezobrazují. Svou barevnost využívá jako signalizační efekt, čímž se jeho práce stává velmi rozpoznatelnou.

2.7.1 Tančící postavy

Jednou z jeho velkých inspirací se stal tanec. Haring byl sám tanečník a návštěvy jeho oblíbeného klubu Paradise Garage, ho přivedly k tanečním stylům, jako byl hip hop, electric boogie a break dance. Poprvé toto téma použil v metru a posléze jej přetransformoval i na plátno.

Byl excelentní dokumentarista, hledající pochopení a přátelství, zobrazoval postavy při tanci, jež čerpá taneční figury z věku elektroniky.¹³ Haring také viděl v elektrické boogie sociální realitu a duchovní transcendenci.¹⁴

V pozdějších letech jej ovlivnilo afro-brazilské bojové umění neboli capoeira, kterou studoval v Brazílii. V obrazech s touto tematikou se zaměřoval na postavy a jejich pohyby, bez jakéhokoli vysvětlujícího kontextu.

Obr. 42. Untitled

2.7.2 Cartoons

Haring se často navrácí ke ztvárňování populárních kreslených Disney postaviček, jež je ovlivňovaly v dětství. Jako byla Cruella De Vil a další. Jednou z neznámějších prací na toto téma je Andy Mouse. Kdy Haring spojuje Disneyho Mickey Mouse a Andyho Warhola. Spojuje díla těchto dvou popových ikon a vzdává jim poctu.

Obr.43. Andy Mouse, 1986

Obr.44. Cruella De Vil, 1984

¹³ HARING, Keith. Deníky. Zlín: Kniha Zlín, 2013. s. 42. ISBN 978-80-87497-28-9.

¹⁴ HARING, Keith. Deníky. Zlín: Kniha Zlín, 2013. s. 43. ISBN 978-80-87497-28-9.

2.7.3 Náboženská tematika

Dalo by se říct, že náboženská tematika je temnou stránkou Haringovy práce. Haring nepoužívá tuto tematiku v tradičním smyslu. Neboť používá křesťanské motivy k vyjádření útlaku, násilí, krutosti a brutality. To zobrazuje pomocí hadů a příšer, padajících andělů, kanibalů, červů atd. Samotného ďábla často zobrazuje jako bestii apokalypsy. Námět křesťanství se objevuje v dílech z roku 1985 s názvem Untitled, kde představuje kritický postoj k vlivu náboženství a je vyobrazeno jako výdělečná bytost, která různými způsoby ovládá lidské bytosti. Nebo dílo Mojžíš a Hořící keř z roku 1985, ve kterém se přímo zabývá biblickým námětem. Ten se objevuje i v dalších jeho malbách.

2.7.3.1 *The Marriage of Heaven and Hell*

V roce 1985 vytvořil oponu pro národní balet v Marseille. Výsledná práce zachycuje centrální okamžik manželství, doprovázená jásajícím potleskem okřídlených bytostí, které doprovázejí každou stranu. Mocná ruka z nebe umístí prst na ruku z pekla. Druhá ruka přijímající prsten, je rozprostřena ve znamení Ďábla, který propůjčuje scéně triumfální prvek¹⁵.

Obr.45. The Marriage of Heaven and Hell

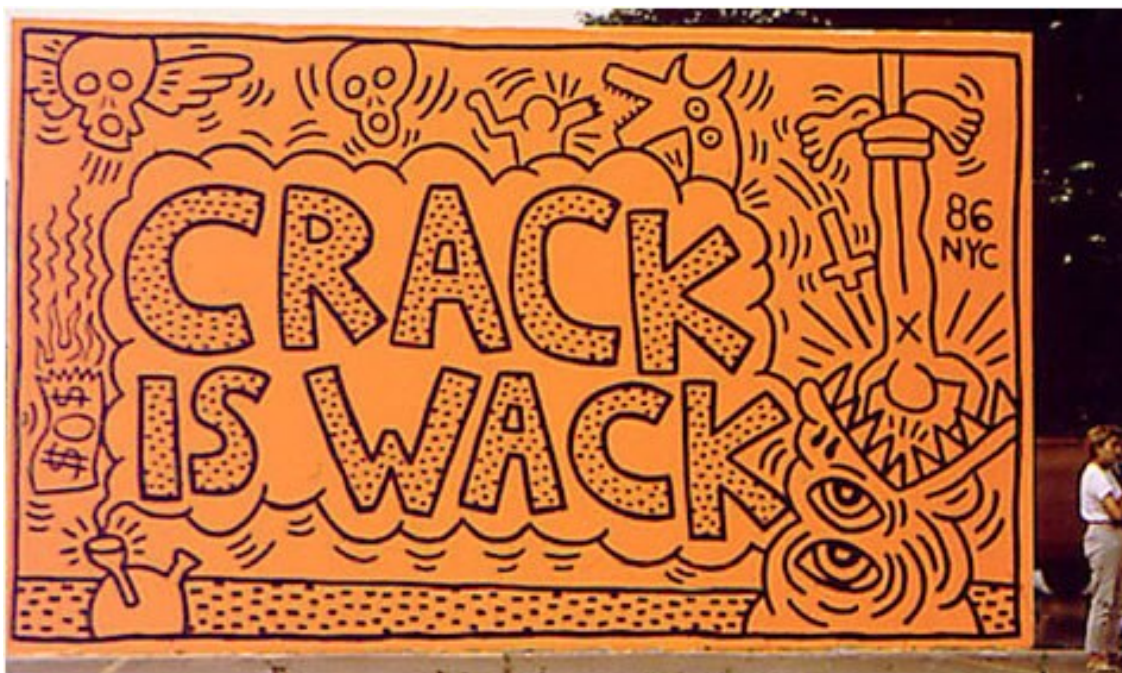
¹⁵ KOLOSSA, Alexandra. Keith Haring: 1958-1990 : život pro umění. Praha: Slovart, c2006. s. 60. ISBN 80-7209-762-8.

2.7.4 Politika a drogy

Dítě, srdce, štěkající pes – vypadá to spíš jako rodinný ideál, ale když se opravdu podíváte na práci, kterou najednou vidíte, wow, v těchto pracích je opravdu nějaká moc, řekl Buchhart a nazval Haringa jedním z " velkých politických umělců své doby. " ¹⁶ Haring často navazoval na sociální a politické problémy tehdejší doby. Bojoval proti rasové diskriminaci, kapitalismu, konzumerismu, devastaci životnímu prostředí nebo používání drog a šíření jaderných zbraní.

2.7.4.1 Crack is Wack

Nástěnná malba, která vznikla za účelem varovat společnost, kdy se v 80.letech objevila epidemie zneužívání drog, a to především v New Yorku.

Obr. 46. Crack is wack (1986)

¹⁶ U.S. NEWS Keith Haring, Activist: Artist's Politics on Display in Exhibit. NBC NEWS [online]. [cit. 2020-02-10]. Dostupné z: <https://www.nbcnews.com/news/us-news/keith-haring-activist-artists-politics-display-exhibit-n243866>

2.7.4.2 *Free South Africa*

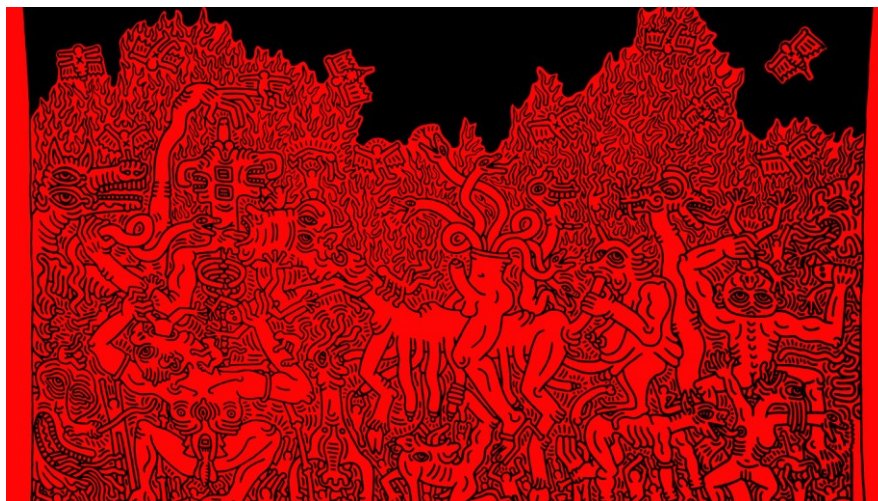
Plakát z roku 1985, kde Haring „protestuje“ proti situaci v Jihoafrické republice. V díle zobrazuje boj proti útlaku černošské většiny dominantní bílou rasou. Této tématice se Haring věnuje i v dalších obrazech.

Obr.47. Free South Africa, (1985)

2.7.5 Sex

V jeho prvních pracích na toto téma se spíše zaměřuje na své osobní hledání sexuality. Později se v dílech spojených se sexualitou objevují spíše sexuální útlak a toto téma Haring zpracovává jako hrozivou, posedlou až násilnou stránku lidské osobnosti, ve které zobrazuje lidské orgány, zvířata, monstra nebo metamorfózu ženských a mužských pohlavních orgánů.

Obr. 48. Untitled (1985)

2.7.6 Socha

Haring jakožto umělec, který neustále experimentoval a hledat nové povrchy a materiály pro svou tvorbu, se rozhodl pracovat v trojrozměrném prostoru. To mu nabízela socha, které vložil stejnou prioritu jako malbě. Pracoval s velkými formáty a většina jeho soch byla inspirovaná jeho tančícími postavami v jasných barvách a geometrii. V některých případech sochy jen dekoroval svými malbami.

V roce 1985 vznikla jeho první veřejná výstava zaměřená pouze na sochu v Leo Castelli Gallery v New Yorku, při které své výtvořiny zakomponoval do prostoru galerie, který přetvořil podle svého stylu, kde na stěnách použil malby ze svého raného období. V roce 1988 uspořádal další výstavu v Galerii Hans Mayer v Düsseldorfu, která byla jeho největší výstavou spojenou s tímto uměleckým stylem.

Obr. 49. Untitled (1984) Obr. 50. Boxers (1987)

2.7.7 Body art a Grace Jones

V roce 1983 Haring namaloval Billa T. Jonesa, tanečníka, choreografa a spoluzakladatele taneční společnosti Bill T. Jones. Poté Keith spolupracoval s Grace Jones na hudebním videoklipu I'm Not Perfect. A živém vystoupení v Paradise Garage v New Yorku, kdy využil formu bodypaintingu.

Jones se v tu chvíli stala jeho plátnem, kdy se Haringovi podařilo vytvořit symbol moderního umění a módy s návazností na primitivní umění spojené s pouličním uměním newyorských ulic.¹⁷ V tomto videu také dekoroval masivní sukni a čelenku (korunu). Video také zahrnuje časosběrné záběry Haringa při práci. Současně probíhalo i focení, na kterém se podílel Andy Warhol a Robert Mapplethorpe. V roce 1986 Haring opět spolupracuje s Grace Jones, a to na filmu Vamp, kdy opět využívá bodypainting.

Obr.51. Untitled (body painting)

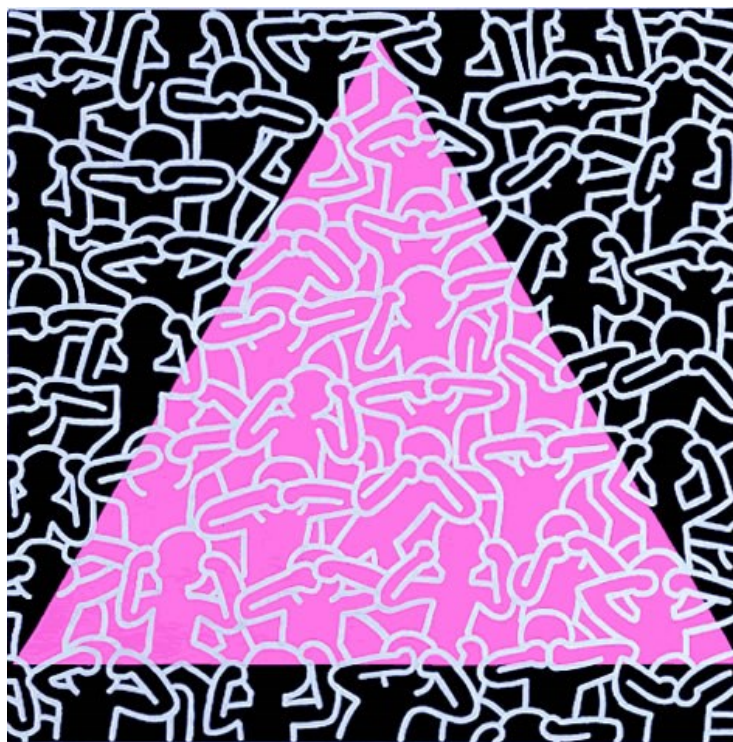
2.8 Aids

Život, je tak křehký. Jen velmi tenká linie nás dělí od smrti. Uvědomil jsem si, že se pohybuji na této linii, Keith Haring.

V osmdesátých letech se začalo šířit povědomí o nemoci zvané AIDS. Což je virová choroba přenášená především nechráněným sexem. Bylo to období, které poznamenalo především homosexuální komunita a v polovině 80. let změnila New York. Na toto

¹⁷ Keith Haring's Collaboration With Grace Jones Remains One Of The Biggest Statements Of The 20th Century [online]. [cit. 2020-06-20]. Dostupné z: <https://art-sheep.com/keith-harings-collaboration-with-grace-jones-remains-one-of-the-biggest-statements-of-the-20th-century/>

onemocnění zemřelo spousty Haringových přátel. Byla to nemoc, která ovlivnila celý svět ale i Haringovo dílo, neboť se Haring také nakazil tímto virem. V tomto krátkém období se věnoval silně aktivistickým malbám a plakátům, ve kterých upozorňoval právě na anonymní sex a problémy spojené s onemocněním, kdy zobrazuje příčinu ale i virus samotný. Pacuje s myšlenkou zachránit ostatní, a především sebe udržet při životě. Šokuje, aby nás zachránil. Vir zde zobrazuje jako „dábelské sperma“. Zobrazuje zde i téma smrti, kostlivce, injekční stříkačky, odhalené penisy a vagíny, monstra, která přinášejí smrt. Avšak až po své diagnóze se plně věnuje tématu smrti. Jedno z jeho nejlepších děl s názvem Ticho = Smrt zobrazuje postavy šedé barvy komponované na růžovém trojúhelníku si zakrývají uši, oči a ústa.

Obr. 52. Silence = Death, (1989)

2.9 Haring a děti

Když kreslím s dětmi nebo pro děti, „poznámenal“ existuje upřímná a čistá úroveň upřímnosti.

Už za svého života se Haring věnoval charitativní tvorbě a práci s dětmi. To dokazuje více než 27 projektů spojených s tematikou dětí, kterým se věnoval až do své smrti. Hlavním důvodem, proč začal s touto tvorbou bylo, že spousta jeho veřejných děl nebyla tak úplně přístupná dětem, to hlavně v tematice a zobrazovaných ikonách, proto většinu ze svých veřejných zakázek vytvářel pro děti. Bylo to i tím, že jeho cílem bylo vytvářet umění pro

všechny a silně upřednostňoval společnost dětí díky jejich ještě čistému upřímnému pohledu na svět.

Haring spolupracoval na nástěnných malbách s dětmi z nejtvrdějších amerických městech a poskytoval kreslicí dílny v muzeích po celém světě od Bordeaux do Tokia. "Ať už jsem kdokoli jiný," přemítal v zápisníku z roku 1987, "jsem si jistý, že jsem byl přinejmenším dobrým společníkem pro mnoho dětí a možná jsem se dotkl jejich životů způsobem, který jim bude předán skrz čas a naučil je, jakousi jednoduchou lekci sdílení a péče."¹⁸

Při těchto projektech se vrátil ke své komiksové tvorbě, které se věnoval na začátku své kariéry, díky tomu mohl snadno zapojit děti to uměleckého procesu.

Haring obvykle vytvořil spontánní kresbu ve velkém měřítku na kus papíru, nástěnnou malbu nebo městskou zeď. Haringovi hostující umělci by jako hranici využívali husté černé linie a pokračovali v doplňování objemu svých postav svými vlastními kresbami, malbami a spisy – což byla metoda, která dala hlas tisícům mladých lidí, kteří by jinak nemohli mít šanci se vyjádřit.¹⁹

Obr. 53. Keith Haring a studenti

¹⁸ CODRINGTON, Andrea. Keith's Kids. The Keith Haring Foundation [online]. Sphere Magazine, 1997, 1997 [cit. 2020-04-24]. Dostupné z: https://www.haring.com/selected_writing/keiths-kids

¹⁹ KOLOSSA, Alexandra. Keith Haring: 1958-1990: život pro umění. Praha: Slovart, c2006. s. ISBN 80-7209-762-8.

2.9.1 Sté výročí sochy svobody

Jednou z největších akcí zaměřenou na zapojení dětí do Haringova světa se stal projekt roku 1986, ke stému výročí od vytvoření Sochy svobody. Ve spolupráci s mládežnickou organizací CityKids vytvořil Haring deseti patrový banner zobrazující Lady Liberty obklopenou řadou radostně tančících postav. Z dálky byl banner visící z budovy v Battery Park City standardní Haring. Bližší pohled však odhalil ruční práci 1 000 studentů středních škol ze znevýhodněných sociálních podmínek, kteří se účastnili masové tvůrčí relace, roztažené na podlaze Jacob Javitsova Centra. Podobné události se odehrály ve Philadelphii a Chicagu.²⁰

Obr. 54. Liberty

²⁰ CODRINGTON, Andrea. Keith's Kids. The Keith Haring Foundation [online]. Sphere Magazine, 1997, 1997 [cit. 2020-04-24]. Dostupné z: https://www.haring.com/selected_writing/keiths-kids

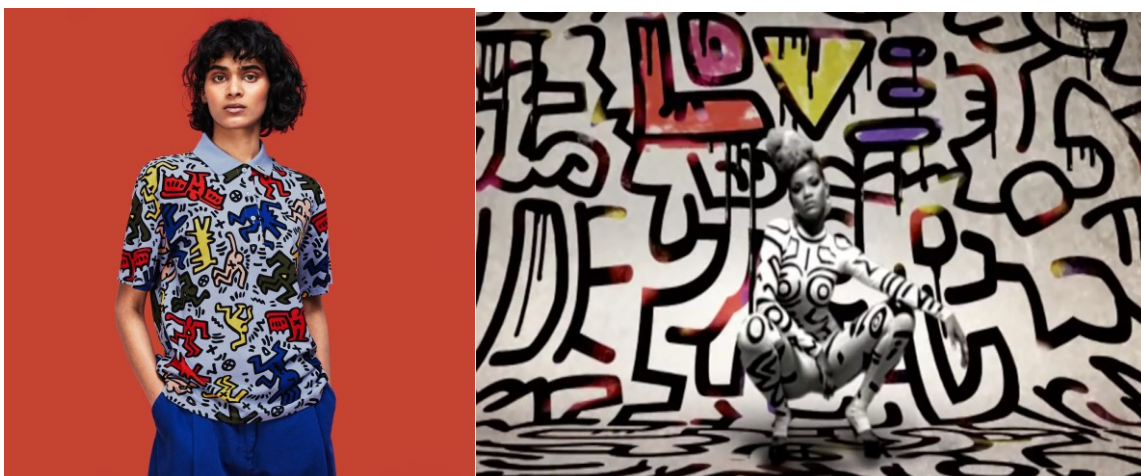
2.10 Nadace Keith Haring

Posláním nadace je starat se a chránit dílo a ideály Keitha Haringa. Nadace udržuje sbírku umění spolu s archivy, které usnadňují historický výzkum umělce. Byla založena roku 1989 Haringem. Nadace Keith Haring poskytuje granty neziskovým skupinám, které se zabývají charitativními činnostmi. V souladu s přáním Haringa se nadace soustředí na podporu organizací, které pomáhají znevýhodněným dětem a organizacím, které se zabývají vzděláváním. Také se zaměřuje na prevenci AIDS a péči o HIV pacienty.

2.11 Ovlivnění vizuální kultury

Haring za svou krátkou působnost vytvořil nespočet děl, které díky jednoduché ikonografii, která často řešila aktuální socio – politické problémy jeho generace, se stal jedním z nejznámějších umělců osmdesátých let. Dnes je Haringovo dílo vidět ve světových galeriích po celém světě.

Jeho práce se však neobjevuje jen v galeriích a veřejných prostranstvích. Často se objevuje na komerčních produktech nebo v kolekcích módních značek jako je například Lacoste, DKNY nebo Vivienne Westwood. Dále se objevuje i v reklamách a hudebních videoklipech. Jako je například videoklip od zpěvačky Rihanny – Rude Boy. I po Haringově smrti je jeho práce stále velmi populární a jeho osobnost inspiruje nové generace umělců.

Obr. 55. Lacoste, Obr. 56. Rihanna – Rude Boy (videoklip)

2.11.1 Pop shop

Pop shop dělá mou práci dostupnou. Jde o účast na velké úrovni. Keith Haring.

Pop Shop vznikl v roce 1986 na 292 Lafayette Street v části zvané Soho na Manhattanu v New Yorku. Haring viděl Pop Shop jako rozšíření své práce, zábavný butik, kde jeho umění bylo přístupné sběratelům, dětem, všem společenským vrstvám. Přistupoval k němu jako ke svým kresbám z metra. Obchod prodával trička a novinky s Keithovými obrazy a s některými jeho současníky, jako Kenny Scharf a Jean Michel Basquiat. Haring později otevřel Pop Shop v Tokiu v roce 1987. Konceptem tohoto Pop Shopu bylo vytvoření uměleckého prostoru, kdy Haring dekoroval celý interiér. Pop Shop v Tokiu byl uzavřen v roce 1988 a NYC Pop Shop zavřel v září 2005. Tate Modern zrekonstruoval interiér newyorského Pop Shopu, aby znovu vytvořil pocit originality. Jediné, co z těchto obchodů zbylo je internetový obchod, který stále funguje a prodává Keithovy výrobky.

Obr. 57. Pop Shop

3 AUTORSKÉ ZHRNUTÍ

Toto krátké období bylo velmi zásadní pro rozvoj moderního umění, a to především v Americe. Kdy umění navazuje na sociální a politické problémy tehdejší doby, a díky tomu vznikají nové umělecké směry, které přetrvávají až dodnes a reagují na politické a kulturní změny. Je to období kdy se New York stává novým uměleckým centrem, které přispělo ke vzniku umělců jako je Jean-Michel Basquiat nebo Keith Haring. A především je to období kdy se mění postavení umění, které už není součástí pouze galerií a pro privilegované. Umění je pro všechny, z ulic se stávají galerie a umělcem může být kdokoliv.

Keith Haring jedna z nejvýraznějších umělců této doby, který dokázal vytvořit nespočet děl a stal se jedním z prvních umělců, který bojoval za umění, které je pro všechny bez ohledu na pohlaví, rasu, nebo společenské postavení. Jeho jednoduše čitelný rukopis a sociální témata využitá v jeho dílech ovlivnila nejen tehdejší dobu. Jeho nadčasové ztvárnění tématu a pozitivní přístup k životu ovlivňuje vizuální kulturu dodnes.

Pojďme tedy rozbít hranice mezi pohlavními a vytvářejme umění a modu pro všechny bez rozlišování pohlaví, sociálních nebo politických rozdílů.

II. PRAKTICKÁ ČÁST

4 KONCEPT

Konceptem autorské kolekce s názvem POSE, bylo vytvořit neotřelou extravagantní pánskou kolekci pro muže, kteří se nebojí být středem pozornosti, zajímají se o aktuální trendy a nebojí se propojit ženské prvky s mužskými v odívání a rádi dávají najevo svou osobnost ve výrazných a designových grafických doplňcích a obuvi.

Celá kolekce se nese ve velkorysém duchu s měkkými oblými liniemi a tvary, podpořené výraznými barevnými okraji s důrazem na potisk, který spojuje kolekci v jeden celek.

Hlavním úmyslem bylo vytvořit zábavnou kolekci plnou barev, která svým vizuálním přístupem zaujme muže jakéhokoliv věku nebo sexuální orientace.

Obr. 58. Logo Pose

4.1 Inspirace

Jak už je z teoretické části zřejmé, hlavní inspirací se stal umělec Keith Haring a využití potisku na usňovém materiálu, s cílem vzdát hold tomuto výjimečnému umělci. Inspiraci jsem čerpala především z práce Keitha Haringa, kdy jsem se snažila pochopit jeho přístup k tvorbě a jeho rukopis a propojit jej se svým autorským rukopisem. Dalším z nevyčerpatelných zdrojů inspirace pro mě byly silné mužské osobnosti, kteří se nestydí projevit jsou bláznivou povahu, i když jen v detailech, k postoji LGBTQ právům.

Obr. 59. Inspirace

4.2 Moodboard

Své vizuální podměty jsem zvýraznila v moodboardu, ve kterém jsem se zaměřila na organické linie, které prostupují celou tvorbou Haringa. Dále jsem znázornila barevnost, formu potisku (základní východisko pro potisk), a také jsem nastínila cílového zákazníka.

Obr. 60. Moodboard

4.3 Cílový zákazník

Důležitým prvkem kolekce se stal cílový zákazník. V této kolekci se nezaměřuji pouze na jednoho cílového zákazníka ale na tři. Pro každého z nich je určen jeden pár obuvi a doplněk. Všechny tyto tři osobnosti jsou si v určitých směrech velmi podobní, ale ke konci se liší, a to hlavně ve vyjádření své osobnosti a otevřenosti k netradiční pánské módě.

Prvním cílovým zákazníkem je muž s vytříbeným vkusem a vyšším platovým příjmem. Momentálně žije v Praze a živý se jako kreativní ředitel. Ve volném čase se zajímá o

umění, hudbu a cestování, účastní se schůzek s firmami a umělci, zařizuje různé akce, jako jsou výstavy, koncerty a další. Ve své práci je na něj často kladen důraz nosit reprezentativní oblečení, u kterého si může dovolit výraznější, extravagantnější doplňky. Jeho pracovní oděvní se velmi liší od jeho volnočasového, kde na něj nejsou kladeny tak vysoké nároky a může si dovolit být více extravagantní. Proto si velmi všimá doplňků a především obutí.

Druhou osobností je opět muž, v mladém věku, který studuje design na universitě, ale z části je stále podporován rodiči. Ve svém volném čase se účastní společenských událostí, vernisáží, koncertů a hudebních festivalů a často tráví svůj volný čas s přáteli a sleduje současné trendy na sociálních sítích. Často experimentuje s barvami a nebojí se módních výstřelků. Rád kombinuje originální designové věci s praktickými.

Posledním cílovým zákazníkem je sebevědomý, extravagantní a energický muž, vysokým platem, který rád dává najevo svou otevřenost k LGBTQ komunitě nebo je její součástí. Momentálně žije v Berlíně. Pracuje v hudebním průmyslu, účastní se různých uměleckých i módních událostí a užívá si nespoutaného života, plného zábavy a extravagance. Je to muž, který je rád středem pozornosti, udává módní trendy a nebojí se vyčnívat z davu. Nezajímají ho názory ostatních lidí, především co se týká stylu oblékání.

Obr. 61. Cílový zákazníci

4.4 Barevnost

Celá kolekce je primárně tvořena třemi základními barvami, červenou, modrou a žlutou. Tato barevnost vychází ze základních a nejvíce využívaných barev v Haringově práci. Tyto primární barvy slouží především k rozbití potištěné plochy a zvýraznění oblých linií, které prostupují celou kolekci. Vedlejšími barvami se stala bílá, která je využita především z praktických důvodů, a to hlavně kvůli jednoduššímu potisknutí materiálu, tak aby barevnost zůstala v ostrých tónech. Černá je využita v tisku, kdy navazuje na klasické Haringovské doplnění/vyplnění volného prostoru v potisku. Primární barevnost je využita jak ve svrších, vkládacích stélkách a v podšívkových dílcích, kde je využita žlutá barva, která zvýrazňuje barvy ostatní a potisk svršků obuvi a doplňků.

Obr. 62. Barevnost

4.5 Materiál

Kolekce se skládá především z usňových materiálů, textilních a kovových komponentů. Svršková část obuvi je zhotovena z kozinové usně, na kterých je potištěný tisk. Ostatní svrškové dílce a lemovací dílce jsou z modré a červené hovězinové usně. Podšívkové dílce jsou ze žluté kozinové usně. Svrškový materiál využitý u bundy a vesty je z hovězinové

usně s potiskem a lemovací dílce jsou opět z modré a červené hovězinové usně. U doplňkových podšívkových dílců je využitý žlutý textilní materiál – satén a podžehlovací materiál – vliselín. Doplňující kování je s niklovou povrchovou úpravou – oválné průvlečky, stiskací knoflíky a zdrhovadla. Podešve jsou zhotoveny z pryžového materiálu. Podpatky jsou vyrobeny z lipového dřeva, kdy jejich povrch je upraven dvousložkovým polyesterovým tmelem.

Obr. 63. Materiály

4.6 Potisk

Dominantním prvkem celé kolekce je potisk, při kterém jsem navázala na Haringovu práci, ve které se zaměřuje na hip hopové tanečníky a zachycuje jejich jednotlivé pohyby a kroky a převádí je na plakáty a malby ve snaze rozpohybovat jinak statickou plochu.

Stejně jako on jsem využila jako základní prvek tančící postavy, do kterých jsem vložila autorský rukopis. Z tanečních stylů jsem zvolila Vogue, který vzniká v období Haringovy tvorby a v dnešní době je velmi populární nejen mezi ženami, ale především mezi homosexuálními muži.

Vogue neboli Voguign je moderní forma housového tance propojená s baletními prvky. Tento styl vznikl na konci osmdesátých let v newyorských gay klubech. Tanečníci vycházejí z fotografií modelek z časopisu Vogue a z těchto póz vytvářejí taneční pohyby.

Charakteristickými prvky jsou lineární, úhlové a pevné pohyby paží, nohou a těla. Celkový tanec je velmi dynamický a energický, kdy tanečníci využívají přehnané, okázalé pohyby. V dnešní době je tento styl velmi populární, a to nejen mezi LGBTQ komunitou, ve které se zrodil.

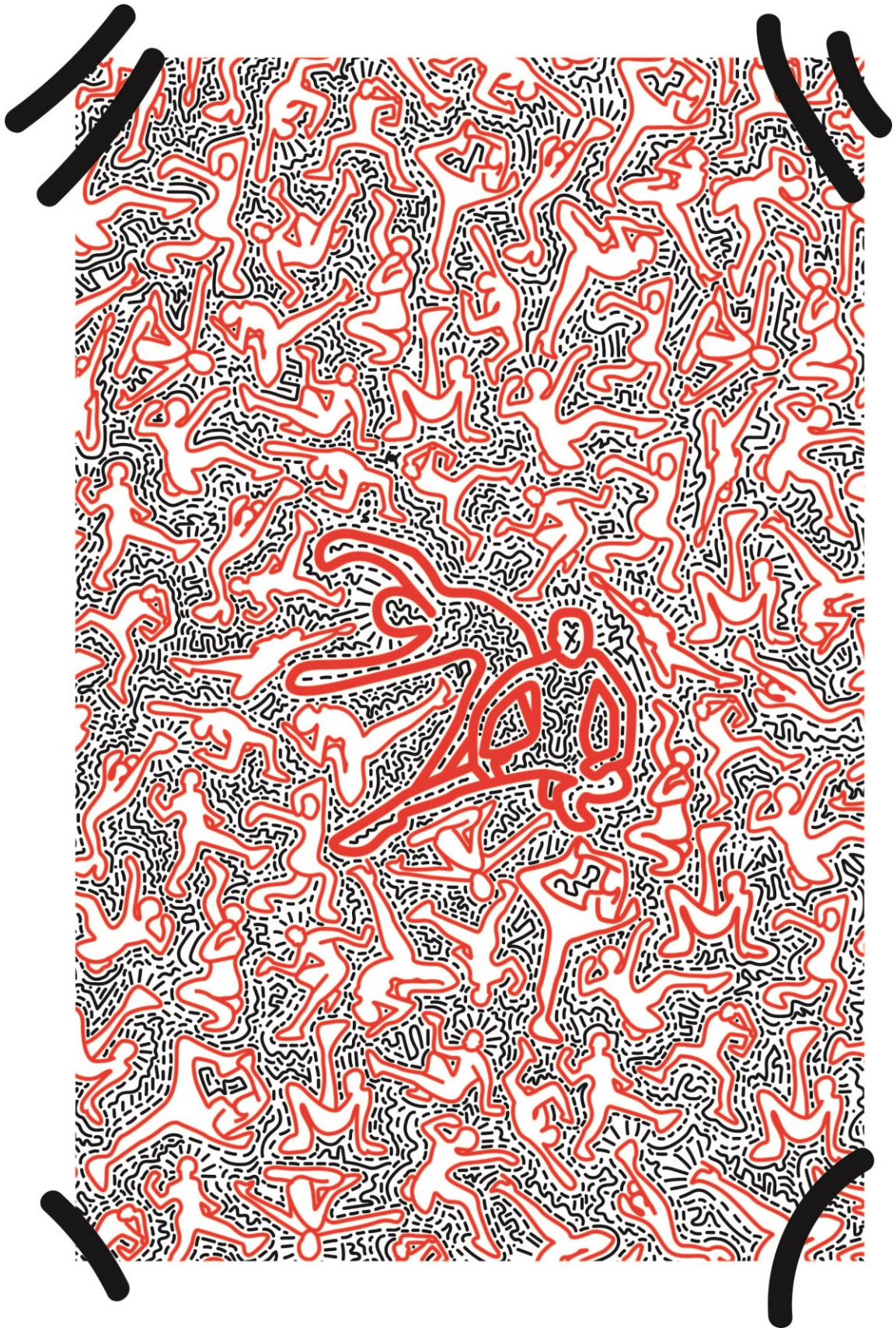

Obr. 64. Inspirace pro tisk

4.6.1 Finální potisk

Při tvorbě konečné verze potisku jsem se snažila spojit Haringovský rukopis s mým autorským rukopisem. Pohybující se figury jsou ve výrazné červené barvě, tak aby byly jednoduše čitelné a dominovaly celému prostoru. Celkově jsou tyto postavy pouze obrysem těl tanečníků a neznázorňují pohlaví. Je pouze na divákovi, zda vidí na potisku pohybující se ženy nebo muže. Ve volných plochách mezi jednotlivými postavami jsou použity pouze černé linie pro doplnění meziprostorů a propojení celkového obrazu.

Při realizaci tisku na useň jsem spolupracovala s firmou PSÍ, která se věnuje tvorbě motorkářských ochranných oděvů na míru. Ta využívá speciální tiskárny na useň pro potištění individuálních požadavků zákazníka.

Obr. 65. Finální verze potisku

5 KOLEKCE POSE

Kolekce se skládá ze tří párů obuvi a tří doplňků, kdy jednotlivé doplňky jsou součástí jednoho páru, tak aby doplnily celou vizi cílového zákazníka. Kolekce je odstupňovaná od subtilnějšího, jednoduššího modelu, až po nejvýraznější a nejextravagantnější model.

Celá kolekce je sjednocená pomocí barevných prvků a oblých, měkkých linií, a také především potiskem, který je stěžením celé kolekce a kovovými komponenty.

Při výrobě obuvi jsem využívala stejná kopyta s oblou špičkou, aby podtrhly oblé a dynamické tvary, pouze s rozdílnými výškami podpatku, tak aby ještě více podtrhly rozdíly mezi jednotlivými osobami. Pro každou osobu jsem vytvořila jiný typ obuvi, kdy se v základu snažím využívat klasickou pánskou obuv, polobotu, kotníčkovou a holeňovou obuv. Všechny typy obuvi jsou zhotoveny z několika dílců, kdy většina je sešita hřbetovým obráceným švem nebo je zde využita lemovka za účelem minimalizovat viditelné šití. U první obuvi jsou využity výraznější barevné plochy, kvůli minimalizování potisku. U ostatních typů obuvi se tyto barevné prvky minimalizují a větší důraz se klade na potisk a oblé linie.

Obr. 66. Inspirace obuvi

Doplňky jsou tvořeny podobným způsobem jako u obuvi, kdy hlavním prvkem je potisk, který se v průběhu stupňuje, stejně jako velikosti a výraznost doplňků. Ve tvorbě doplňků jsem se snažila navázat na klasické pánské doplňky, jako je ledvinka, která je v dnešní době nedílnou součástí každého šatníku a vychází z trendu osmdesátých let. Poté jsem se zaměřila na současný módní doplněk, který má původ ve vojenské vestě, kterou jsem výrazně upravila a dodala jsem jí více elegantní a nadčasový vzhled.

Ve tvorbě posledního doplňku jsem se zaměřila na jednu z nejvíce ikonických oděvních doplňků motorkářské bundy, která, tak jak ji známe dnes má původ v 50. letech minulého století a která byla původně pouze pánským oděvem. V průběhu let, a to hlavně díky hudební scéně, se stala ikonickým módním doplňkem a dodnes a je nedílnou součástí každého šatníku.

Obr. 67. Inspirace doplňků

6 OBUV

6.1 Pár I

Obr. 68. Návrh obuvi I

LOW SHOE – Polobotky - Právě tento pár vznikl společně s vestou jako první, a tím se od něj odvíjí společné prvky jak na obuvi, tak i na doplňcích. Celou kolekci propojují čtyři hlavní prvky, lemování vrchních okrajů a určitých dílců, potisk, výrazný podpatek, důraz na přední část obuvi a minimální viditelnost šití. Právě tento model je ze všech bot nejumírněnější, co se týče ve využití potisku a výšce podpatku, kdy se v tomto páru objevují nejvíce jednobarevných ploch ve špici a patě. Ve střihu jsem se snažila navázat na střih vesty, a to na linie v přední části, které jsem využila při hledání tvaru pro tento pár.

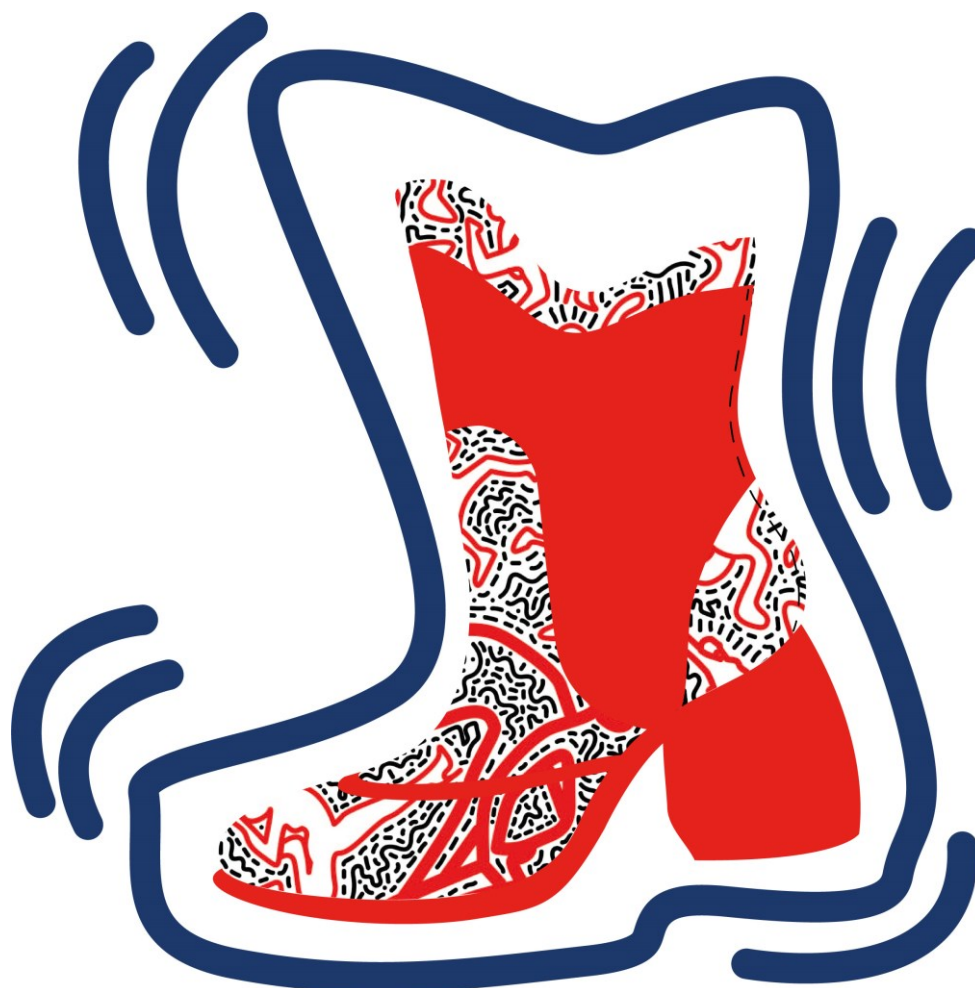
6.2 Pár II

Obr. 69. Návrh obuvi II

ANKLE BOOT – Kotníčková obuv – U tohoto páru jsem stříh výrazně zjednodušila, tak aby plocha s potiskem byla více dominantní oproti prvnímu páru, ze kterého jsem převzala prvky jako je výrazná špice a zdůraznění patní části a lemování vrchního okraje. Opět se zde objevuje dominantní podpatek, který je ovšem vyšší než u prvního modelu a tím dodává obuvi na extravagantnosti. Tento pár udává prvky pro pár třetí, kde je zde využitý další výrazný prvek – zdrhovadlo.

6.3 Pár III

Obr. 70. Návrh obuvi III

HIGH ANKLE BOOT – Vysoká kotníčková obuv – Tento poslední pár navazuje na pár druhý, kdy se zde objevuje opět lemování vrchního okraje obuvi, zvýraznění patní části a špičky, které je oproti ostatní párům zdůrazněné pouze jednobarevným páskem. Tato obuv je díky nejvyššímu podpatku z celé kolekce a využití plochy s tiskem nejdominantnějším párem kolekce. Ovšem při spojení s bundou je právě obuv doplněná o výraznou červenou usňovou část tak, aby při spojení s křivákem nezanikala.

7 DOPLŇLY

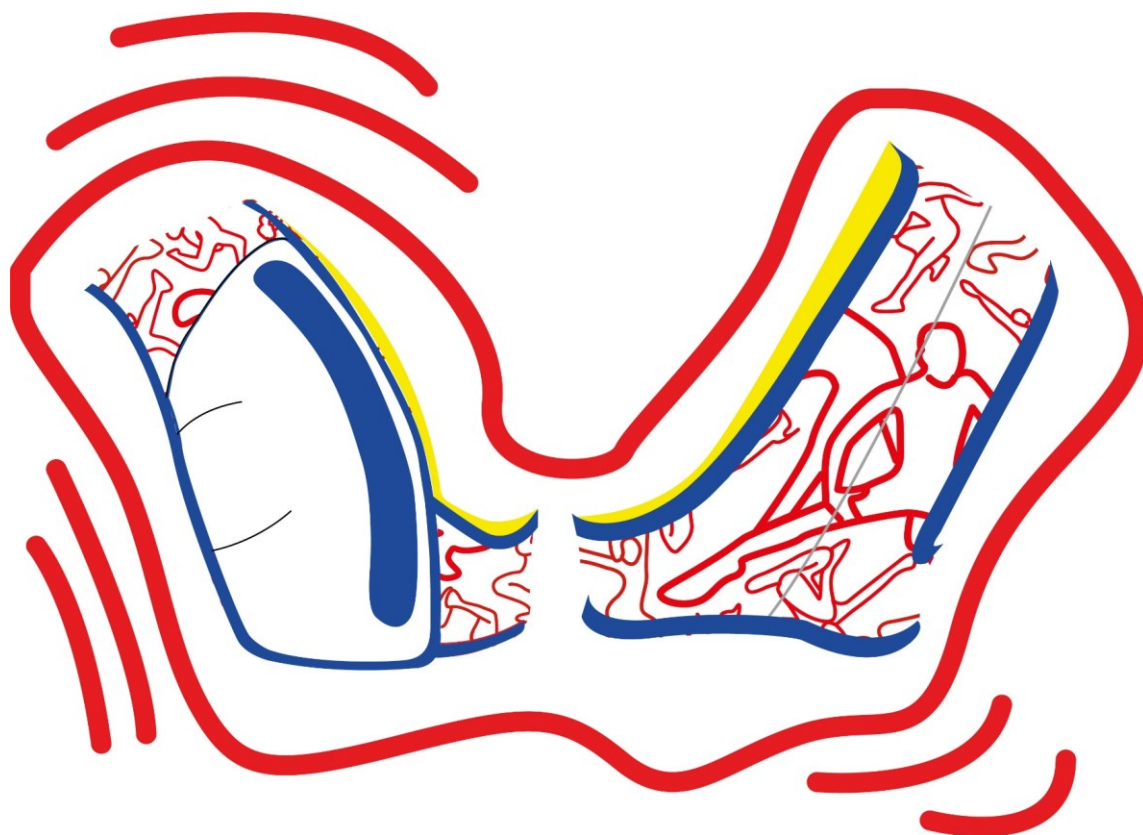
7.1 Doplněk I

Obr. 71. Návrh doplňku I

CROSSBODY BAG – Ledvinka, je doplňkem, který patří k prvnímu páru a tím pádem je zde využitý podobný princip rozložená barevnosti. Opět zde spíše dominuje modrá useň a potištěná část je umírněnější. Modrá useň je zde využita v lemování, popruhu a zadní části ledvinky, kovové komponenty jsou využity z praktického hlediska, pro uchycení a nastavování velikosti popruhu a jako zapínání – zdrhovadlo. Tato crossbody kabelka slouží především jako doplněk k nošení jen těch nejnútnejších věcí, díky tomu je nejmenším a nejpraktičtějším produktem celé kolekce.

7.2 Doplněk II

Obr. 72. Návrh doplňku II

VEST BAG – Vestová ledvinka - Právě tato vesto taška byla vytvořena jako první z celé kolekce a udává hlavní prvky pro ostatní doplňky. U tohoto produktu jsem vycházela z inspirace vojenské vesty, které jsem dodala na objemu a kterou jsem ukončila v pase, pro zvýraznění mužské siluety. Je vytvořena jako extravagantní prvek k oděvu. Prvky jako je výrazné lemovaná hra s detaily a tlumení potisku prostupují celou kolekcí. Tento výrobek je mezifáze mezi prvním doplňkem a posledním, kdy barevná plocha a potisk jsou v souladu.

7.3 Doplněk III

Obr. 73. Návrh doplňku III

BIKER JACKET – tato „motorkářská“ bunda je stěžním celé kolekce a posledním doplňkem. Vychází z klasického pánského křiváku, který je upraven, tak aby zde nebyly příliš rušivé elementy, jako jsou kapsy, zipy a ostatní komponenty. Střihově je řešena tak, aby zde co nejvíce vynikly oblé měkké linie, potisk a velký objem. Který díky zúženému spodnímu pásu upravuje mužskou postavu do tvaru Y a navazuje na střihy kožených bund osmdesátých let

ZÁVĚR

Keith Harnig osobnost, jehož jméno zaznělo opravdu mnohokrát, v celé bakalářské práci, a stal se nedílnou součástí celé kolekce.

V teoretické části jsem si doplnila znalosti z období sedmdesátých a osmdesátých let v Americkém umění. Tato rešerše mi velmi pomohla pochopit moderní umění této doby a její návaznost na politické – sociální události té doby. Díky tomu jsem objevila výjimečnou osobnost Keitha Haringa. Díky této rešerši jsem měla možnost do hloubky pochopit práci tohoto umělce, a také jeho přístup k životu, který byl pro mne velmi obohacující, nejen při tvorbě této práce ale i do budoucna.

Praktická část navazovala na získané poznatky z teoretické části, podle kterých jsem se rozhodla vytvořit výrazně barevnou kolekci s využitím grafických prvků. Vytvořila jsem svou první autorskou kolekci obuvi a doplňků. Mým hlavním záměrem bylo vytvořit extravagantní kolekci, která bude barevná, zábavná a bude poutat oko diváka. Při tvorbě této kolekce jsem se snažila klást důraz na kvalitní zpracování, kombinaci barev a potisku. Největší přínos pro mě měla samotná tvorba, jak už od navrhování, řešení detailů a střihů až po konečné zpracování kolekce. Avšak největším přínosem při této tvorbě, se pro mě stala tvorba potisku, při které jsem se naučila lépe pracovat s grafickými programy, a především komunikaci a domluvu spolupráce s firmou.

Při této práci jsem se hodně naučila hodně, nejen z odborného hlediska, ale také pracovat pod velkým tlakem a v nepříznivých podmínkách, díky tomu jsem zlepšila své komunikační dovednosti. Přes všechny těžké chvíle, které přirozeně při tvorbě bakalářské práce nastaly a také za neočekávané komplikace, jsem za tuto zkušenost velmi ráda a s výsledkem, do kterého jsem vložila všechny své schopnosti, jsem spokojena.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

- *FINEBERG, Jonathan David. Art since 1940: strategies of being. 3rd ed. Boston: Prentice Hall, 2000. ISBN 0131934791.*
- *FOSTER, Hal, Rosalind E. KRAUSS, Yve-Alain BOIS, B. H. D. BUCHLOH a David JOSELIT. Umění po roce 1900: modernismus, antimodernismus, postmodernismus. Druhé, rozšířené vydání. Přeložil Josef HRDLIČKA, přeložil Irena ELLIS, přeložil Jitka SEDLÁČKOVÁ, přeložil Jana HLÁVKOVÁ. Praha: Slovart, 2015. ISBN 978-80-7391-975-7.*
- *BIRD, Michael. 100 Ideas that Changed Art. Laurence King Publishing, 2012. ISBN 1856697959.*
- *DOROTHEA, Eimert. Art of the 20th century. Parkstone Press, 2014. ISBN 978-1781602355.*
- *DEMPSEY, Amy. Umělecké styly, školy a hnutí: encyklopedický průvodce moderním uměním. 2. vyd. Praha: Slovart, 2005. ISBN 80-7209-731-8.*
- *ARNASON, H. Harvard a Elizabeth MANSFIELD. History of modern art: painting, sculpture, architecture, photography. 6th ed. Upper Saddle River, NJ: Pearson Prentice Hall, c2010. ISBN 9780136062066.*
- *HARING, Keith. Deníky. Zlín: Kniha Zlín, 2013. ISBN 978-80-87497-28-9.*
- *RUHRBERG, Karl, WALTHER, Ingo F., ed. Umění 20. století: [malířství, sochařství a objekty, nová média, fotografie]. V Praze: Slovart, 2011. ISBN 9788073915728.*
- *KOLOSSA, Alexandra. Keith Haring: 1958-1990 : život pro umění. Praha: Slovart, c2006. ISBN 80-7209-762-8.*
- *HONNEF, Klaus, GROSENICK, Uta, ed. Pop-art. Praha: Taschen, c2004. ISBN 80-7209-662-1.*
- *PHILLIPS, Sam. ...isms: Understanding Modern Art. Universe, 2013. s. 131. ISBN 0789324687.*

SEZNAM WEBOVÝCH ZDROJŮ

- *Photorealism. The art story [online]. [cit. 2020-03-01]. Dostupné z: <https://www.theartstory.org/movement/photorealism/>*
- *ROSEN, Miss. The explosive rise and inevitable downfall of the East Village art scene [online]. September 25, 2019 [cit. 2020-25-07]. Dostupné z: <https://www.documentjournal.com/2019/09/the-explosive-rise-and-inevitable-downfall-of-the-east-village-art-scene/>*
- *U.S. NEWS Keith Haring, Activist: Artist's Politics on Display in Exhibit. NBC NEWS [online]. [cit. 2020-02-10]. Dostupné z: <https://www.nbcnews.com/news/us-news/keith-haring-activist-artists-politics-display-exhibit-n243866>*
- *CODRINGTON, Andrea. Keith's Kids. The Keith Haring Foundation [online]. Sphere Magazine, 1997, 1997 [cit. 2020-04-24]. Dostupné z: https://www.haring.com/!/selected_writing/keiths-kids*
- *CODRINGTON, Andrea. Keith's Kids. The Keith Haring Foundation [online]. Sphere Magazine, 1997, 1997 [cit. 2020-04-24]. Dostupné z: https://www.haring.com/!/selected_writing/keiths-kids*
- *Keith Haring's Collaboration With Grace Jones Remains One Of The Biggest Statements Of The 20th Century [online]. [cit. 2020-06-20]. Dostupné z: <https://art-sheep.com/keith-harings-collaboration-with-grace-jones-remains-one-of-the-biggest-statements-of-the-20th-century/>*

SEZNAM OBRÁZKŮ**Obr. 4.** Nancy holt- Sun tunnels

Dostupné z: <https://www.diaart.org/visit/visit-our-locations-sites/nancy-holt-sun-tunnels>

Obr. 5. Judy Chicago

Dostupné z: <https://www.widewalls.ch/magazine/judy-chicago-womanhouse>

Obr. 6. Ralph Goings - McDonalds Pickup

Dostupné z: <https://www.wikiart.org/en/ralph-goings/mcdonalds-pickup-1970>

Obr. 13. Ana Mendieta – silueta

Dostupné z: <https://www.moca.org/artist/ana-mendieta>

Obr. 14. Robert Smithson – Spiral jetty

Dostupné z: <https://www.diaart.org/visit/visit-our-locations-sites/robert-smithson-spiral-jetty>

Obr. 6. Judy Chicago – The diner party

Dostupné z: https://www.brooklynmuseum.org/exhibitions/dinner_party

Obr. 7. Barbara Kruger – Your body is a battleground

Dostupné z: <http://www.arthistoryarchive.com/arthistory/feminist/Barbara-Kruger.html>

Obr. 8. Robert long - Men in the Cities

Dostupné z: <https://www.robertlongo.com/series/meninthecity/#&gid=null&pid=3>

Obr. 9. Cindy Sherman - untitled film still #21

Dostupné z: <https://www.moma.org/collection/works/56618>

Obr. 10. Edwarda Kienholze - Back seat dodge,

Dostupné z: <https://www.artsy.net/artwork/edward-kienholz-back-seat-dodge-38>

Obr. 11. Mona Hatoum – Impenetrable

Dostupné z: <https://www.guggenheim.org/artwork/30304>

Obr. 12. Chuck Close – big self portrait

Dostupné z: <https://walkerart.org/collections/artworks/big-self-portrait>

Obr. 13. Audrey Flack - Audrey Flack

Dostupné z: <http://inadvertentlyart.blogspot.com/2009/12/audrey-flack-encourages-our-inner.html>

Obr. 14. Duane Hanson - Supermarket Lady, 1969

Dostupné z: <https://cz.pinterest.com/pin/170785010847992969/>

Obr. 15. Logo MTV

Dostupné z: <https://www.artsy.net/article/artsy-editorial-mtv-radically-reinvented-four-decades>

Obr. 16. Jean-Michel Basquiat - Untitled, 1981

Dostupné z: <https://www.artsy.net/artwork/jean-michel-basquiat-untitled>

Obr. 17. Francesco Clemente - Scissors and Butterflies

Dostupné z: <https://www.guggenheim.org/artwork/5409>

Obr. 18. Jean-Michel Basquiat - Flexible

Dostupné z: <https://fineartmultiple.com/media/product/0e8/flexible-jba-24-1570628798-85-3ea.jpg>

Obr.19. Julian Schnabel - King of the Wood, 1984

Dostupné z: <http://www.julianschnabel.com/paintings/plate-paintings/plate-paintings-group-2/king-of-the-wood>

Obr. 20. Keith Haring - Untitled

Dostupné z: <https://cz.depositphotos.com/100991186/stock-photo-tuttomondo-di-keith-haring.html>

Obr.21. Jean-Michel Basquiat - SAMO Graffiti (1980)

Dostupné z: https://www.flavorwire.com/272094/famous-artists-greatest-alter-egos?utm_source=Sailthru&utm_medium=email&utm_term=Day+2+%28Tuesday%29&utm_campaign=Unified+Mailer#6

Obr.22. TRAP, DEZ a DAZE - New York Subway Graffiti

*Dostupné z: <http://www.brooklynstreetart.com/tag/daze/> *Tuttomondo**

Obr.23. Ashley Bickerton - Tormented Self- Portrait

Dostupné z: <https://www.moma.org/collection/works/80974>

Obr.24. Peter Halley - Red Cell with Conduit

Dostupné z: <https://www.moma.org/collection/works/143627>

Obr. 25. Jeff Koons - Three Ball Total Equilibrium Tank

Dostupné z: <https://www.theartstory.org/movement/neo-geo/artworks/>

Obr.26. Robert Indiana - Love, 1967

Dostupné z: <https://magazine.artland.com/art-movement-pop-art/>

Obr. 27. James Rosenquist Koláž z F-111, r.1964

Dostupné z: <https://www.moma.org/collection/works/126554>

Obr.28. Andy Warhol - cocoa cola

Dostupné z: <https://www.forbes.com/sites/abinlot/2015/03/25/andy-warhols-coca-cola-art-highlighted-in-exhibition-commemorating-the-bottles-100th-anniversary/#1eb71f9b266f>

Obr. 29. Shot Blue Marilyn

Dostupné z: <https://www.widewalls.ch/10-faces-by-andy-warhol-february-2015/shot-blue-marilyn-5/>

Obr. 30. Campbell's Soup Can

Dostupné z: <https://collections.lacma.org/node/207423>

Obr. 31. Mick-Jagger

Dostupné z: <https://www.widewalls.ch/10-faces-by-andy-warhol-february-2015/shot-blue-marilyn-5/>

Obr.32. Roy Lichtenstein – Whaam!

Dostupné z: <https://www.tate.org.uk/art/artworks/lichtenstein-whaam-t00897>

Obr. 33. Roy Lichtenstein - Drowning Girl

Dostupné z: <https://www.moma.org/collection/works/80249>

Obr. 34. Keith Haring - Andy Mouse 3

Dostupné z: <https://guyhepner.com/product/andy-mouse-3-by-keith-haring/>

Obr. 35. Jeff Koons – Balloon Dog

Dostupné z: <https://misformust.wordpress.com/2011/12/08/jeff-koons/>

Obr. 36. Katharina Fritsch - Hollow Mouse

Dostupné z: <https://www.matthewmarks.com/new-york/artists/katharina-fritsch/selected-works/#/images/17/>

Obr. 37. Keith Haring - portrét

Dostupné z: <https://macaulifestyle.com/event/keith-haring-maze-macao/>

Obr. 38. Fernand Léger - The Divers (1943)

Dostupné z: <https://www.artsy.net/artwork/fernand-leger-les-plongeurs-the-divers-1>

Obr. 39. Metro – 1982, 1983, 1984

Dostupné z: <https://www.haring.com/!/genre/drawing>

Obr. 40. Barking dog a Radiant Baby

Dostupné z: <https://guyhepner.com/icons-keith-haring/>

Obr. 41. Létající dábel, Anděl a Tříoké monstrum

Dostupné z: <https://guyhepner.com/icons-keith-haring/>

Obr. 42. Untitled

Dostupné z: <http://www.americaartgallery.com/keith-haring-colorful-figures-art-print/>

Obr.43. Andy Mouse, 1986

Dostupné z: <http://www.haring.com/!/art-work/575#.XnulynfQjIU>

Obr.44. Cruella De Vil, 1984

Dostupné z: <http://www.haring.com/!/art-work/85#.Xnun8nfQjIU>

Obr.45. The Marriage of Heaven and Hell

Dostupné z: <https://wsimag.com/art/2260-keith-haring-the-political-line#.UwRHdf2vvlI>

Obr. 46. Crack is wack (1986)

Dostupné z: <http://www.haring.com/!/art-work/108#.Xn0EAHfQjIU>

Obr.47. Free South Africa, (1985)

Dostupné z: <https://www.haring.com/!/art-work/252>

Obr. 48. Untitled (1985)

Dostupné z: <https://wsimag.com/art/13739-keith-haring>

Obr. 49. Untitled (1984)

Dostupné z: <http://www.haring.com/!/art-work/324#.XnuuS3fQjIU>

Obr. 50. Boxers (1987)

Dostupné z: <https://art.daimler.com/en/artwork/untitled-boxers-keith-haring-1987-2/>

Obr. 51. Untitled (body painting)

Dostupné z: <http://www.haring.com/!/art-work/196#.XnvdjXfQjIU>

Obr. 52. Silence = Death, (1989)

Dostupné z: <https://www.haring.com/!/art-work/25>

Obr. 53. Keith Haring a studenti

Dostupné z: <https://www.chicagoreader.com/Bleader/archives/2018/03/23/the-case-of-the-missing-keith-haring-mural>

Obr. 54. Liberty

Dostupné z: <https://claytoncampbellconsulting.com/newsworthy/city-kids-foundation-of-new-york-to-sell-major-iconic-keith-haring-liberty-mural-to-fund-their-innovative-programs>

Obr. 55. Lacoste

Dostupné z: <https://global.lacoste.com/en/lacoste/spring-offer/women/women%27s-lacoste-keith-haring-print-relaxed-fit-mini-pique-polo-shirt/PF6002-00.html?color=8AS>

Obr. 56. Rihanna – Rude Boy (videoklip)

Dostupné z: <https://www.haring.com/!/pop-shop>

Obr. 57. Pop Shop

Dostupné z: <https://www.haring.com/!/pop-shop>

Obr. 58. Logo POSE

Obr. 59. Inspirace

Obr. 60. Moodboard

Obr. 61. Cílový zákazníci

Obr. 62. Barevnost

Obr. 63. Materiály

Obr. 64. Inspirace pro tisk

Obr. 65. Finální verze potisku

Obr. 66. Inspirace obuvi

Obr. 67. Inspirace doplňků

Obr. 68. Návrh obuvi I

Obr. 69. Návrh obuvi II

Obr. 70. Návrh obuvi III

Obr. 71. Návrh doplňku I

Obr. 72. Návrh doplňku II

Obr. 73. Návrh doplňku III

SEZNAM PŘÍLOH

PŘÍLOHA P 1: TECHNICKÝ POPIS PÁRU Č. 1

PŘÍLOHA P 2: TECHNICKÝ POPIS PÁRU Č. 2

PŘÍLOHA P 3: TECHNICKÝ POPIS PÁRU Č. 3

PŘÍLOHA P 4: TECHNICKÝ POPIS CROSSBODY KABELKY

PŘÍLOHA P 5: TECHNICKÝ POPIS VEST BAG

PŘÍLOHA P 6: TECHNICKÝ POPIS BIKER JACKET

PŘÍLOHA P 7: STŘIHOVÁ DOKUMENTACE PÁRU Č. 1

PŘÍLOHA P 8: STŘIHOVÁ DOKUMENTACE PÁRU Č. 1

PŘÍLOHA P 9: STŘIHOVÁ DOKUMENTACE PÁRU Č. 2

PŘÍLOHA P 10: STŘIHOVÁ DOKUMENTACE PÁRU Č. 2

PŘÍLOHA P 11: STŘIHOVÁ DOKUMENTACE PÁRU Č. 3

PŘÍLOHA P 12: STŘIHOVÁ DOKUMENTACE PÁRU Č. 3

PŘÍLOHA P 13: STŘIHOVÁ DOKUMENTACE CROSSBODY KABELKY

PŘÍLOHA P 14: STŘIHOVÁ DOKUMENTACE CROSSBODY KABELKY

PŘÍLOHA P 15: STŘIHOVÁ DOKUMENTACE VEST BAG

PŘÍLOHA P 16: STŘIHOVÁ DOKUMENTACE VEST BAG

PŘÍLOHA P 17: STŘIHOVÁ DOKUMENTACE BIKER JACKET

PŘÍLOHA P 18: STŘIHOVÁ DOKUMENTACE BIKER JACKET

PŘÍLOHA P 19: STŘIHOVÁ DOKUMENTACE BIKER JACKET

PŘÍLOHA P 20: FOTODOKUMENTACE PÁR I

PŘÍLOHA P 21: FOTODOKUMENTACE PÁR I

PŘÍLOHA P 22: FOTODOKUMENTACE PÁR II

PŘÍLOHA P 23: FOTODOKUMENTACE PÁR III

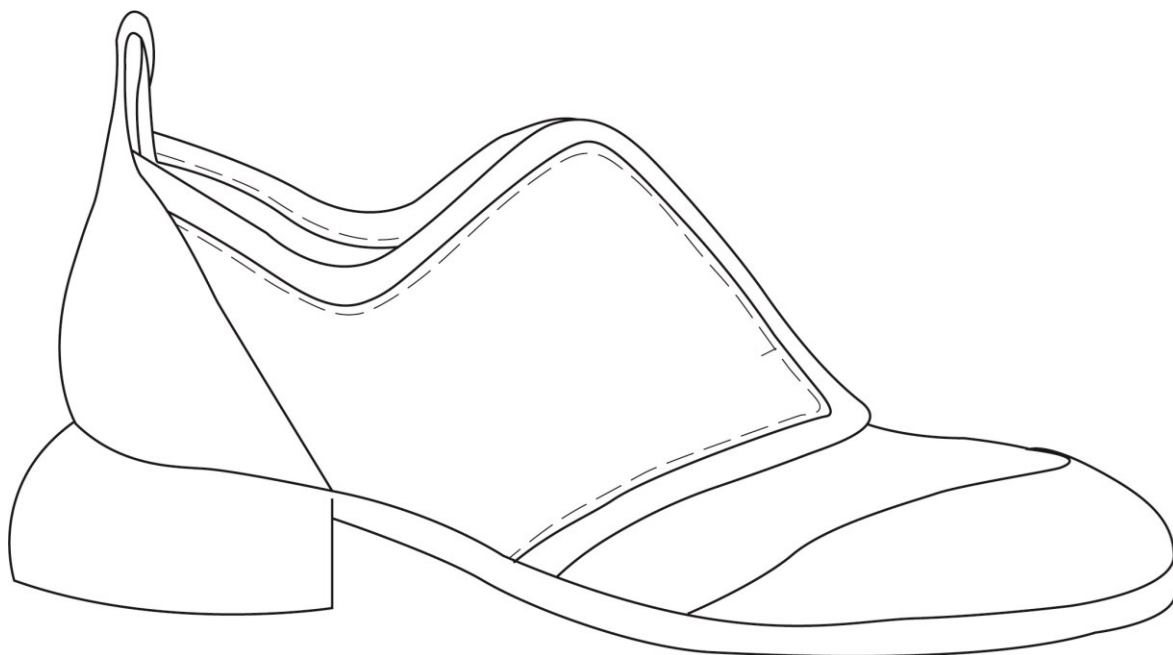
PŘÍLOHA P 24: FOTODOKUMENTACE PÁR III

PŘÍLOHA P 25: FOTODOKUMENTACE CROSSBODY KABELKY

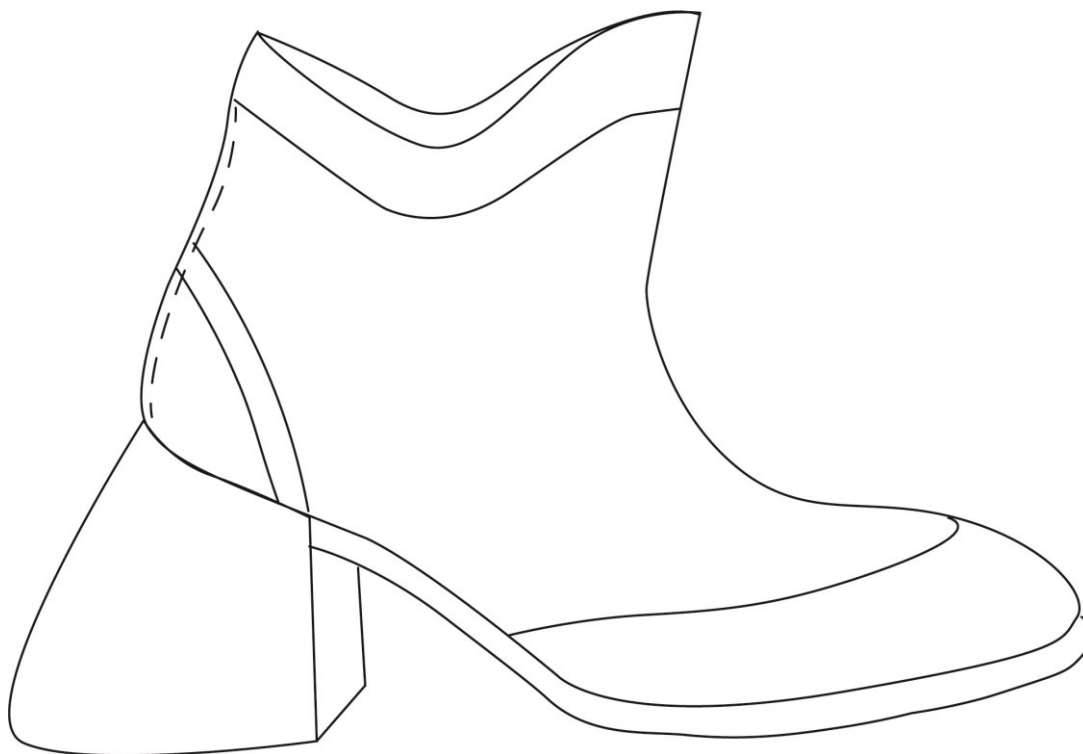
PŘÍLOHA P 26: FOTODOKUMENTACE VEST BAG

PŘÍLOHA P 27: FOTODOKUMENTACE VEST BAG

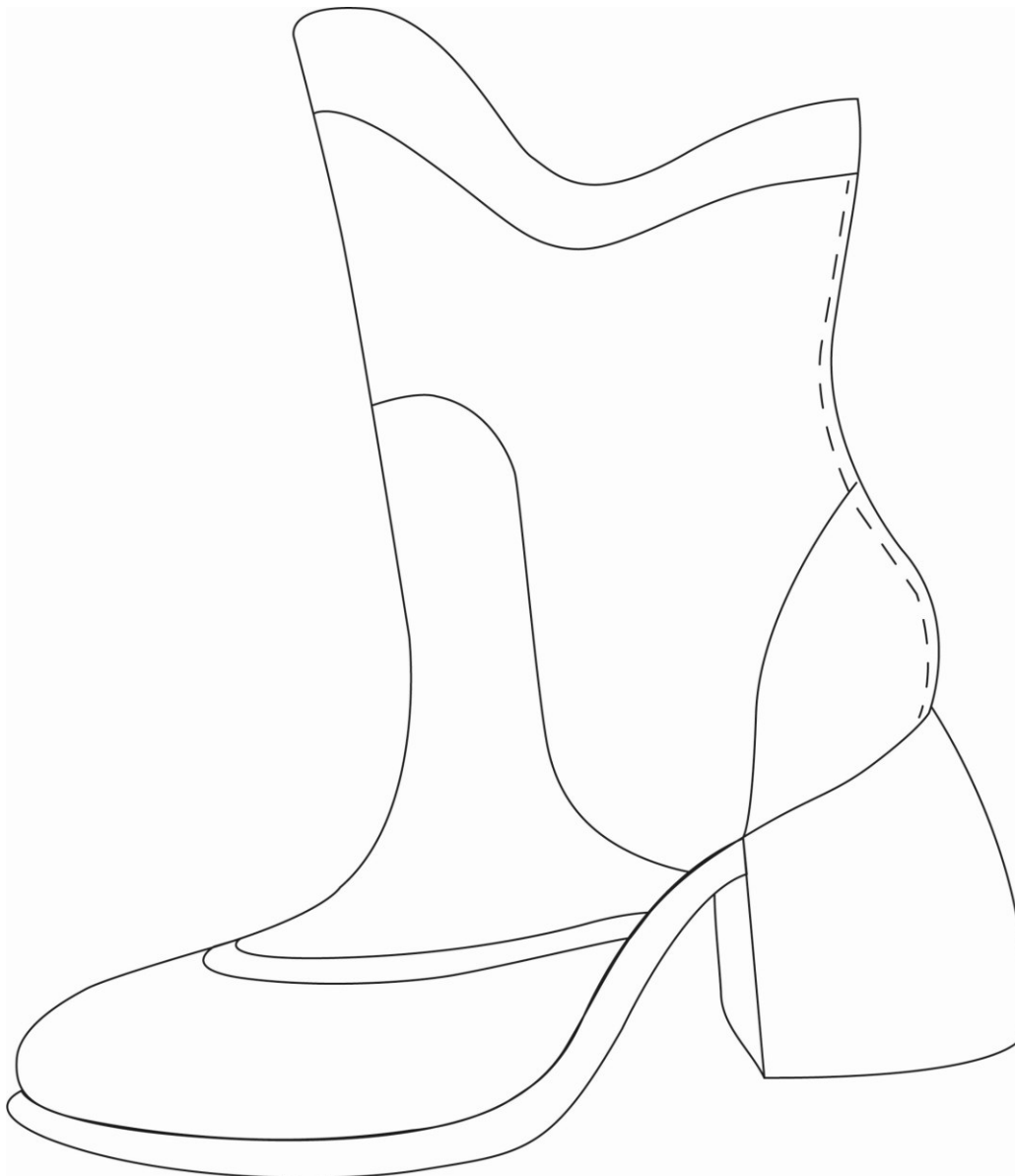
PŘÍLOHA P 28: FOTODOKUMENTACE BIKER JACKET

PŘÍLOHA P 1: TECHNICKÝ POPIS PÁRU Č. 1

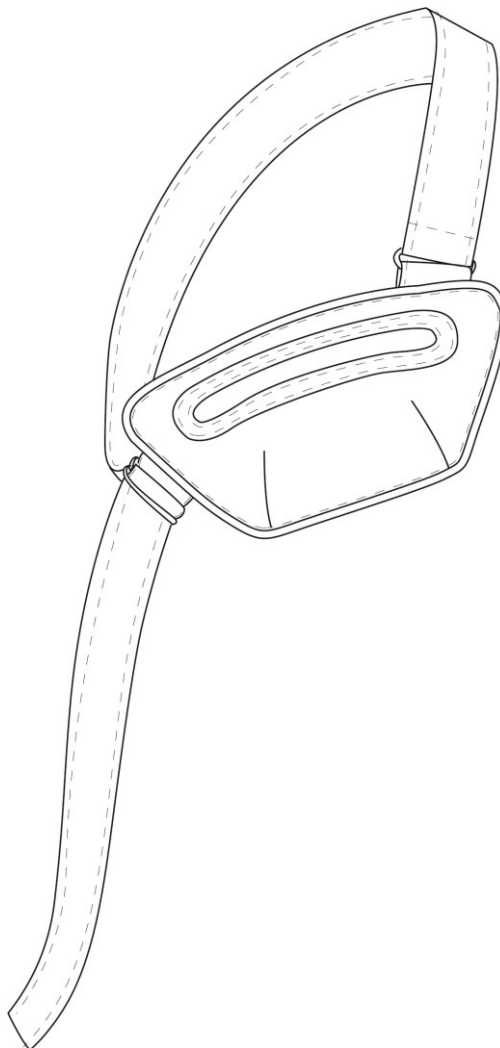
Polobotka je zhotovena lepeným výrobním způsobem. Vrchové dílce a lemovací dílce jsou z kozinové a hovězinové usně. Patní dílce a špice je spojen s dlící pomocí hřbetového obráceného švů. Poutko v patní části je vypořádáno kozinovou usní a poté je vrchová část zaklepaná a prošitá dvounitným jednořadovým švem. Okraje vrchových bočních dílců jsou začištěny dvoudílnou francouzskou lemovkou. Vnější boční dílec je spojen se svrškovými dílci závorkovým šitím. Vrchové a podšívkové dílce jsou spojeny v bocích šitím u francouzské lemovky. Podšívkové dílce jsou spojeny přeplátovaným lepeným spojem a prošity jednořadovým švem. Všechny šité spoje jsou sešity dvounitným stehem, nití o síle 40. Podešev a rámeček je z pryžového materiálu. Špalíkový podpatek je zhotoven z lípového dřeva a je potažen dvousložkovým polyesterovým tmelem. Poslední barevná vrstva je zhotovena nástřikem akrylové barvy. Stříhové řešení je znázorněné v příloze P7 a P8.

PŘÍLOHA P 2: TECHNICKÝ POPIS PÁRU Č. 2

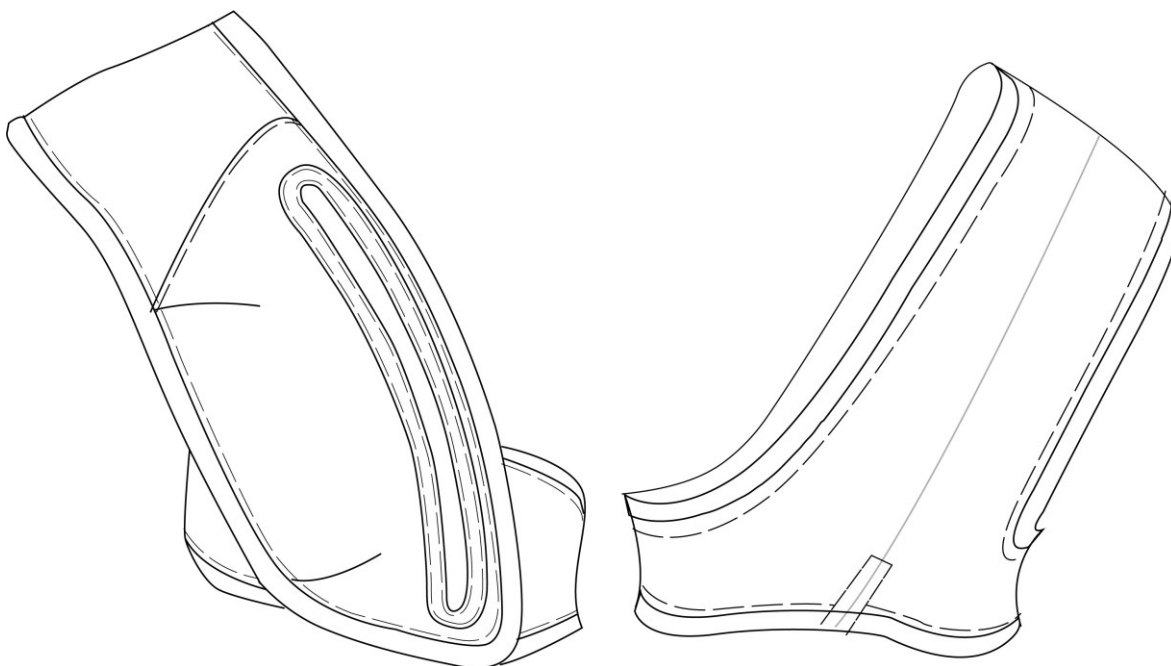
Kotníčková obuv je zhotoveny lepeným výrobním způsobem. Vrchové dílce jsou z kozinové potišťené usně. Lemovací dílce a špice je zhotovena z hovězinové usně. Které jsou k vrchovým dílců přišity hřbetovým obráceným švem. Vrchové dílce jsou v přední části spojeny středovým hřbetovým švem a jsou rozklepány. Na vnitřní straně jsou vrchové dílce spojeny přeplátovaným lepeným spojem. Podšívkové dílce jsou ve středu spojeny dotykovým švem a jsou připevněny k lemovacímu podšívkovému dílci obvodového okraje. V patní části je vloženo zdrhovadlo. Všechny šité spoje jsou sešity dvounitným stehem, nití o síle 40. Podešev a rámeček je z pryžového materiálu. Špalíkový podpatek je zhotoven z lípového dřeva a je potažen dvousložkovým polyesterovým tmelem. Poslední barevná vrstva je zhotovena nástřikem akrylové barvy. Střihové řešení je znázorněné v příloze P9 a P10.

PŘÍLOHA P 3: TECHNICKÝ POPIS PÁRU Č. 3

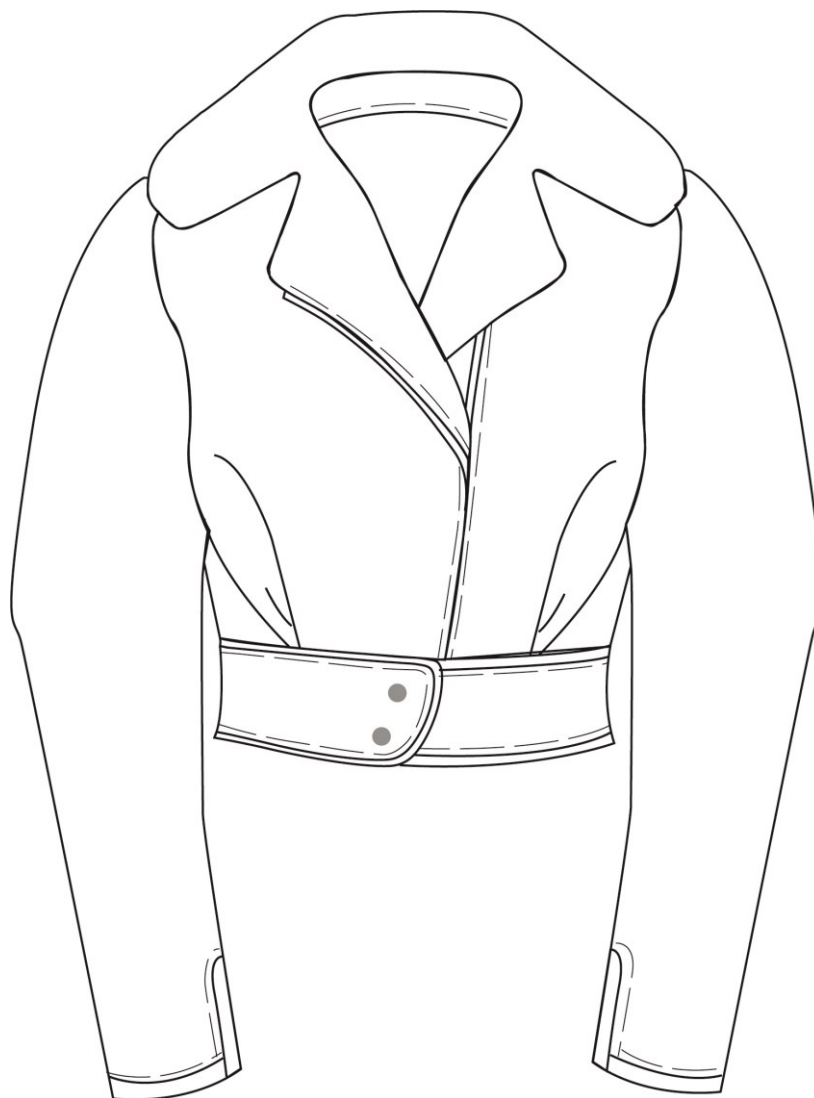
Vysoká obuv je zhotoveny lepeným výrobním způsobem. Vrchové dílce jsou z kozinové potištěné usně. Lemovací dílce a boční dílec je zhotoven z hovězinové usně. Středový vrchový dílec je přetvarován a poté je sešit s ostatními dílci. Vrchové a lemovací dílce jsou sešity hřbetovým obráceným švem. Podšívkové dílce jsou ve středu spojeny dotykovým švem a jsou připevněny k lemovacímu podšívkovému dílci obvodového okraje. V patní části je vloženo zdrhovadlo, které je spojeno s vrchovými a podšívkovými dílci šitím. Všechny šité spoje jsou sešity dvounitným stehem, nití o síle 40. Podešev a rámeček je z pryžového materiálu. Špalíkový podpatek je zhotoven z lípového dřeva a je potažen dvousložkovým polyesterovým tmelem. Poslední barevná vrstva je zhotovena nástřikem akrylové barvy. Stříhové řešení je znázorněné v příloze P11 a P12.

PŘÍLOHA P 4: TECHNICKÝ POPIS CROSSBODY KABELKY

CROSSBODY – Vrchový dílec kabelky se skládá z jednoho kusu lícové kozinové usně, který je vytvarovaný pomocí záševky a lemovaný hovězinovou usní. Jednotlivé lemovací dílce jsou spojeny lepeným přeplátovaným spojem, a jsou přišity hřbetovým obráceným švem k vrchovým dílcům. Lemovací dílec kolem zdrhovadla je zaklepaný a spojuje vrchový přední dílec se zdrhovadlem a textilní saténovou podšívkou. Mezi vrchový přední a vrchový zadní dílec jsou vloženy poutka s průchodkami o velikosti 35 milimetrů. Všechny dílce jsou k sobě připevněny jednořadovým šitím se silou nitě 40. Popruh kabelky o šířce 35 milimetrů, je napojený na průchody. Vrchový dílec je zaklepaný a je připevněný k podšívkovému dílci. Okraje podšívkového dílce popruhu jsou řezané. Kabelka se uzavírá pomocí zdrhovadla. Stříhové řešení je znázorněné v příloze P13 a P14.

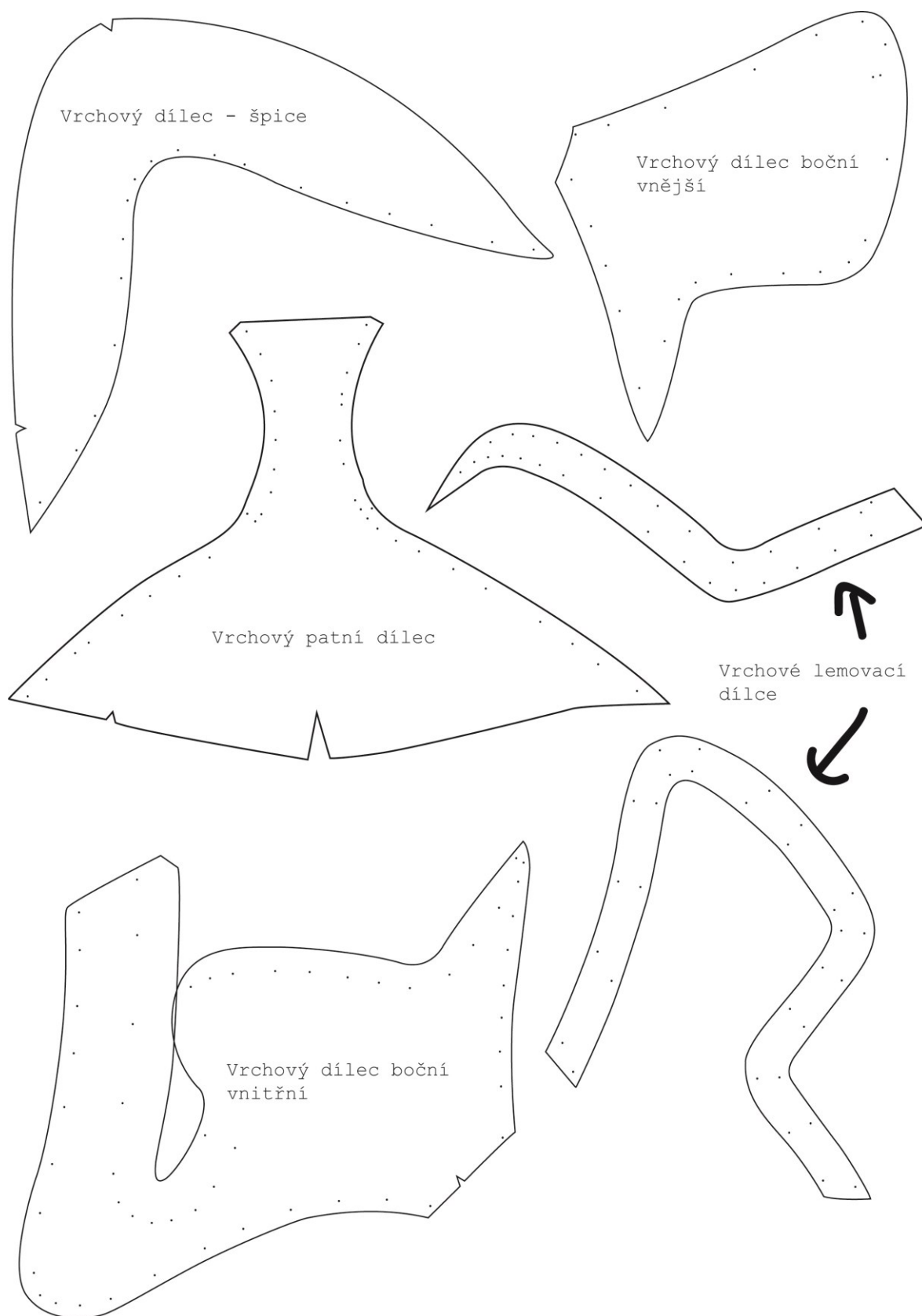
PŘÍLOHA P 5: TECHNICKÝ POPIS VEST BAG

VEST BAG - Vrchové dílce jsou zhotoveny z hovězinové usně. Jednotlivé dílce jsou spojeny hřbetovým obráceným švem. Ve středovém švu zadních dílců je vložena pruženka, která je připevněna k dílcům pomocí šitím. Okraje vrchových dílců jsou lemovány pásky o šířce 20 milimetrů z hovězinové usně. Jsou přišity hřbetovým obráceným švem a zaklepány. Na přední vrchový dílec je naložena kapsa z textilního materiálu. Ke které je připevněno zdrhovadlo pomocí zaklepaného lemovacího dílce. Podšívkové dílce kapsy jsou připevněny pomocí šitého spoje lemovacího dílce zdrhovadla. Podšívkové dílce jsou zhotoveny z textilního saténového materiálu, a jsou přišity hřbetovým obráceným švem. Vrchové a podšívkové dílce jsou spojeny lemovacími podšívkovými dílci a jednořadovým šitím kolem celého obvodu v síle nitě 40. Vesta se zapíná pomocí stiskacích knoflíků. Střihové řešení je znázorněné v příloze P15 a P16.

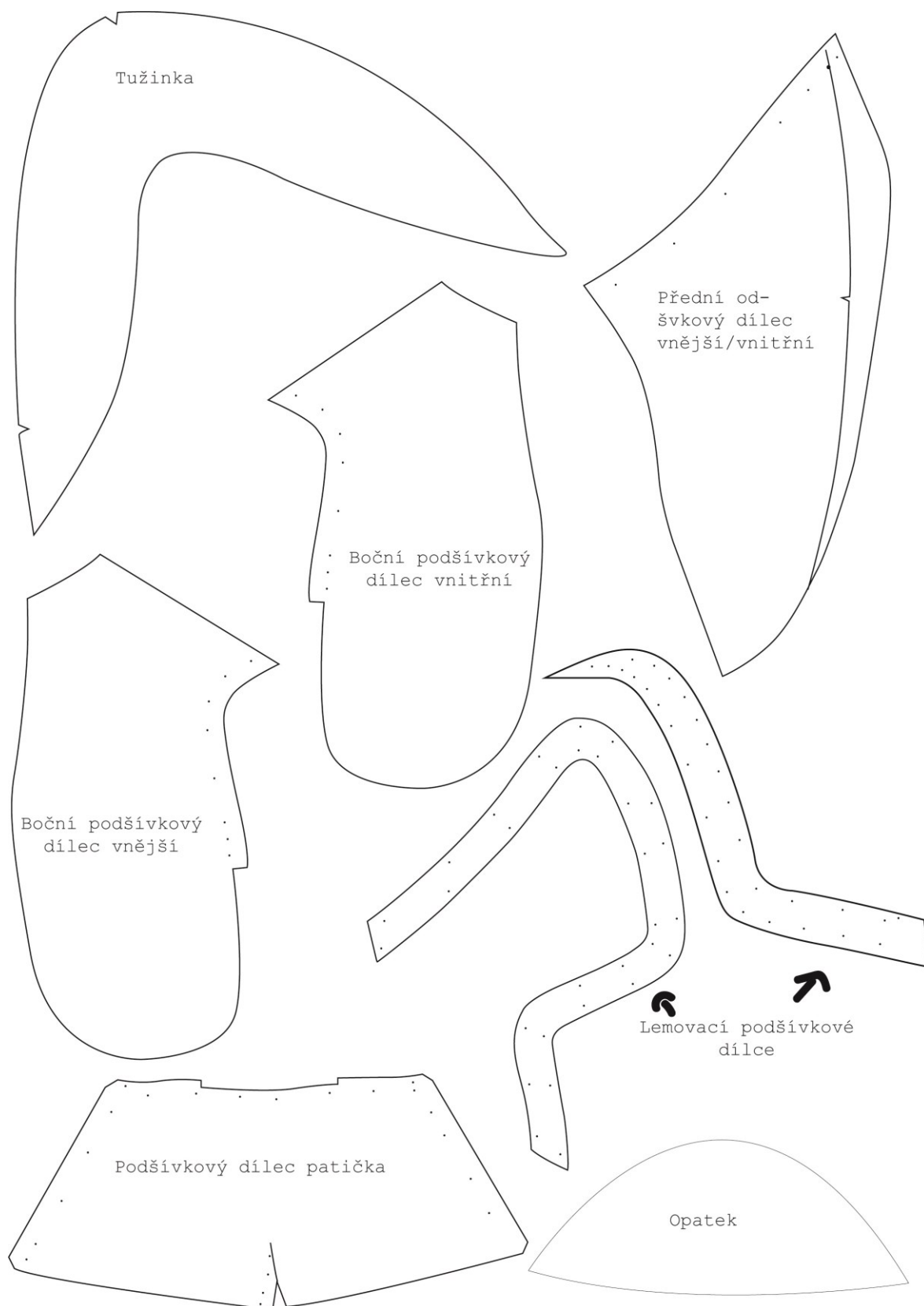
PŘÍLOHA P 6: TECHNICKÝ POPIS BIKER JACKET

BIKER JACKET – Všechny vrchové dílce jsou sešity hřbetovým obráceným švem a rozklepány. K předním vrchovým dílcům je naložené kovové zdrhovadlo s niklovou úpravou o délce 300 milimetrů. Zip je sešitý jednořadovým dvounitným stehem. Mezi rukávové vrchové dílce jsou naložena kovová zdrhovadla o délce 100 milimetrů. Ke spodnímu okraji vrchových předních a zadních dílů je naložen pás s francouzskou lemovkou, který je vypošívkovaný hovězinovou usní. Ve spodním obvodu jak u vrchových, tak u podšívkových dílců jsou vytvořeny záhyby pro vytvarování objemu a zúžení obvodu pro délku pásu o délce 800 milimetrů. Podšívkové dílce z textilního saténového materiálu jsou vyztuženy textilním materiálem – vliselín. Podšívka je připevněna k vrchovým dílcům jednoduchým přeplátovaným švem. Bunda se uzavírá na kovové zdrhovadlo a niklové stiskací knoflíky. Střihové řešení je znázorněné v příloze P17, P18 a P19.

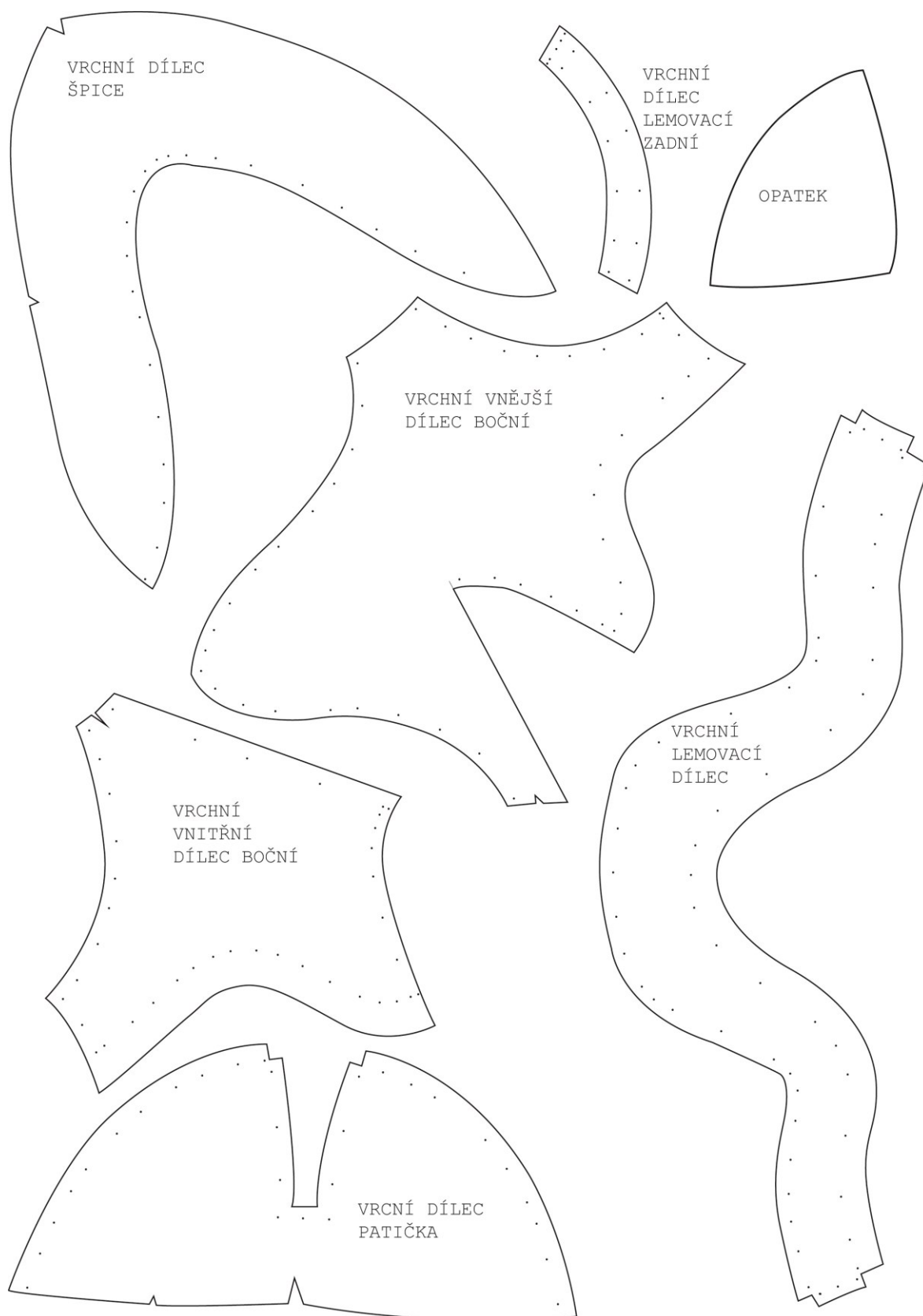
PŘÍLOHA P 7: STŘIHOVÁ DOKUMENTACE PÁRU Č. 1

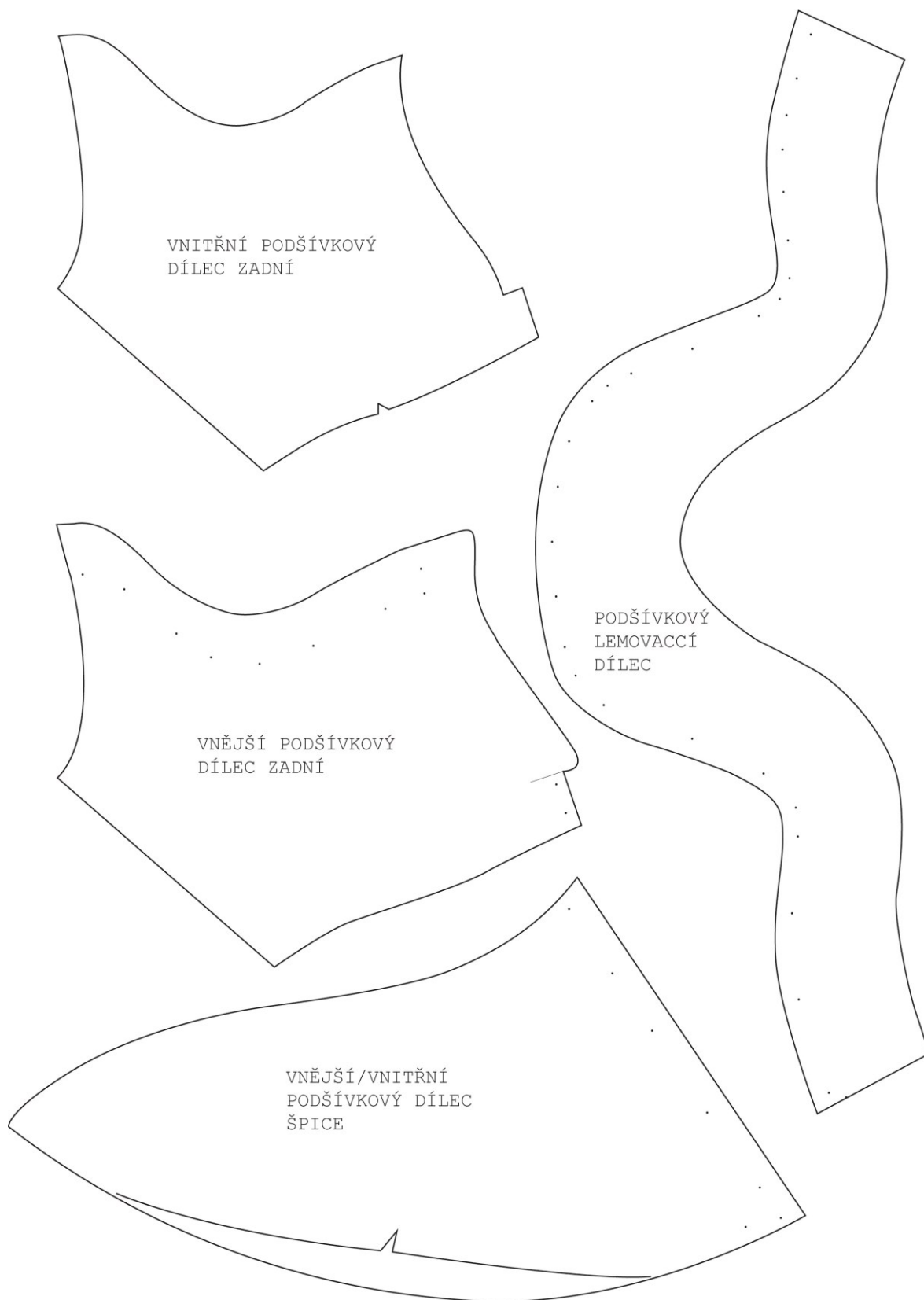
PŘÍLOHA P 8: STŘIHOVÁ DOKUMENTACE PÁRU Č. 1

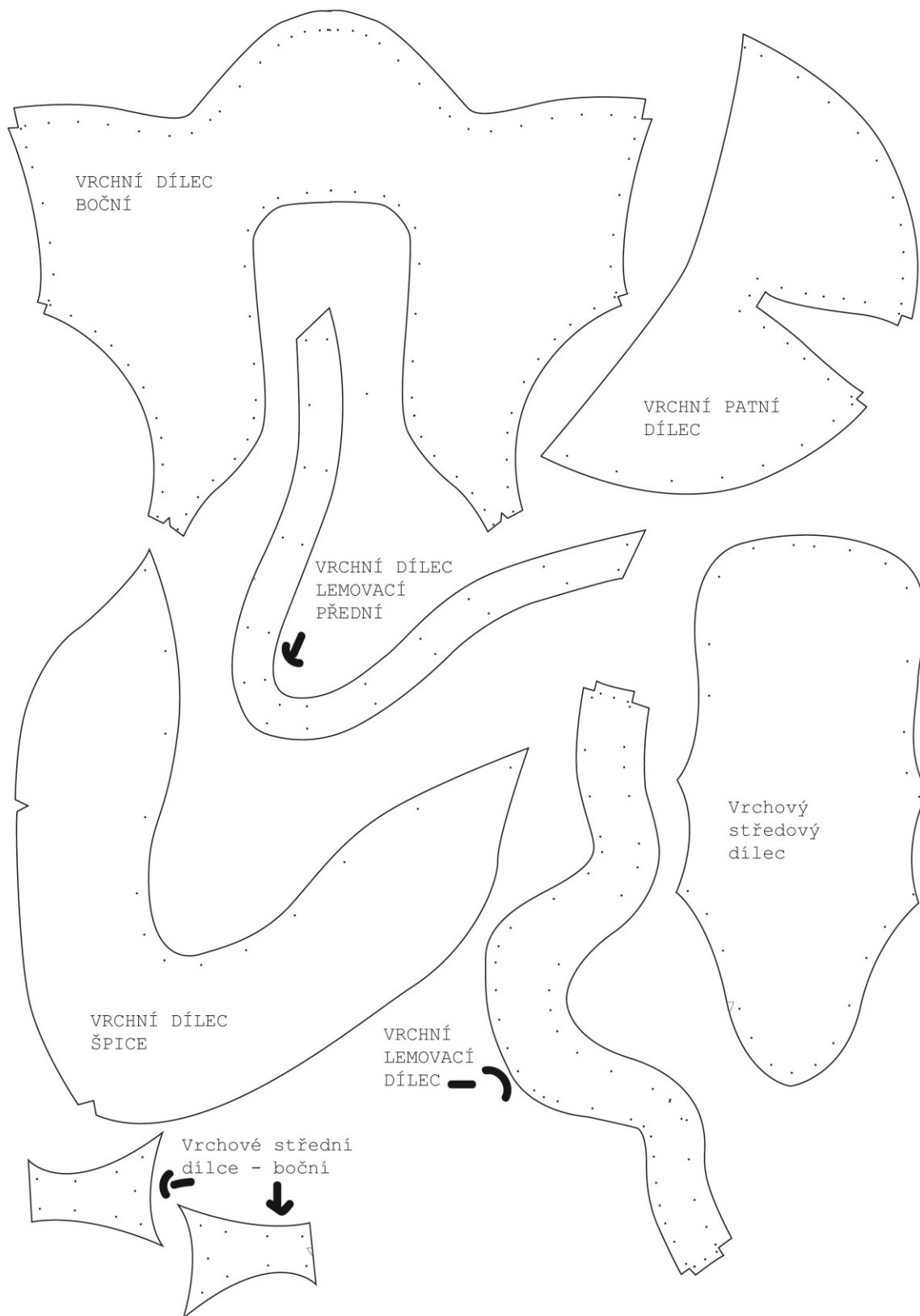
PŘÍLOHA P 9: STŘIHOVÁ DOKUMENTACE PÁRU Č. 2

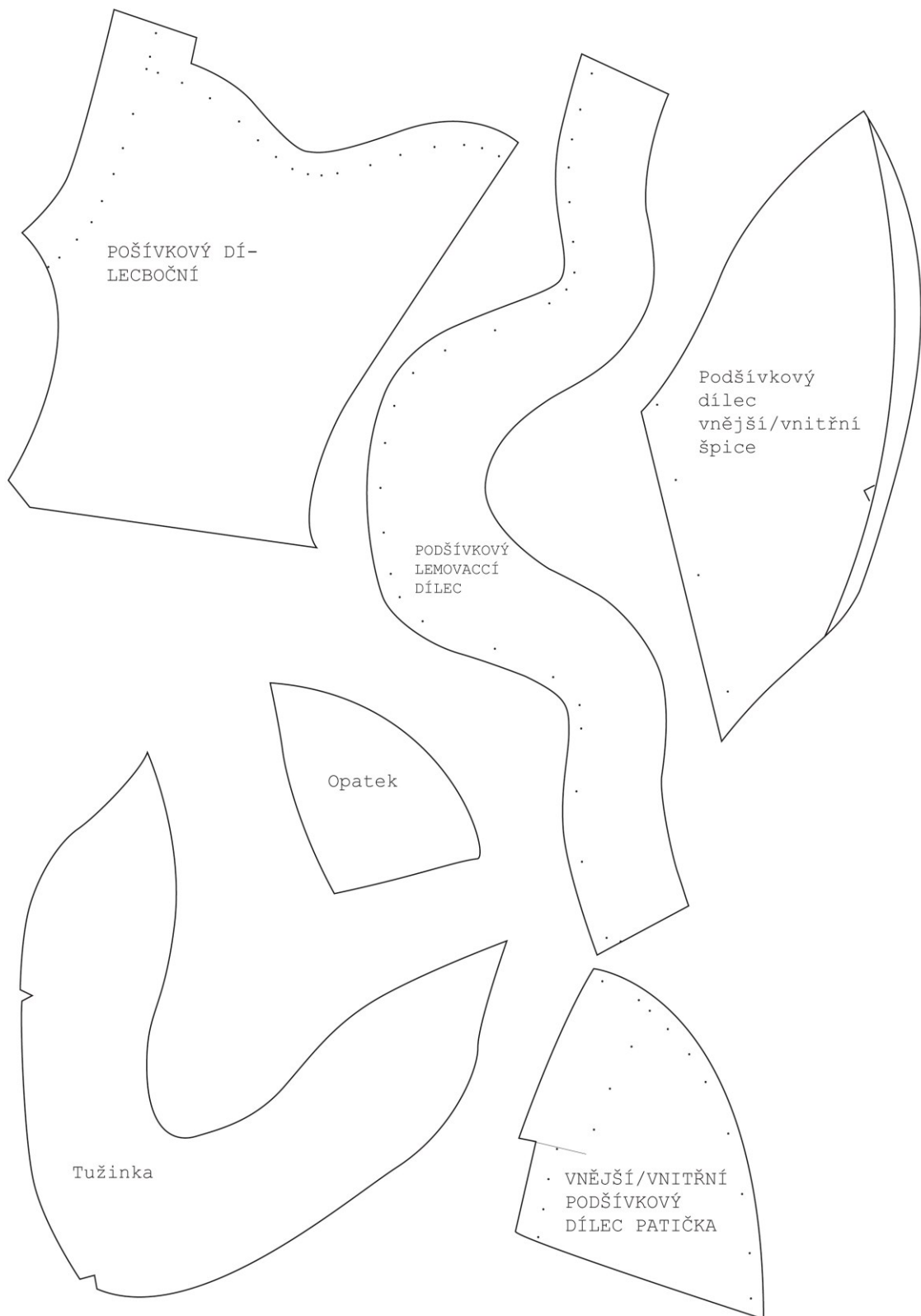
PŘÍLOHA P 10: STŘIHOVÁ DOKUMENTACE PÁRU Č. 2

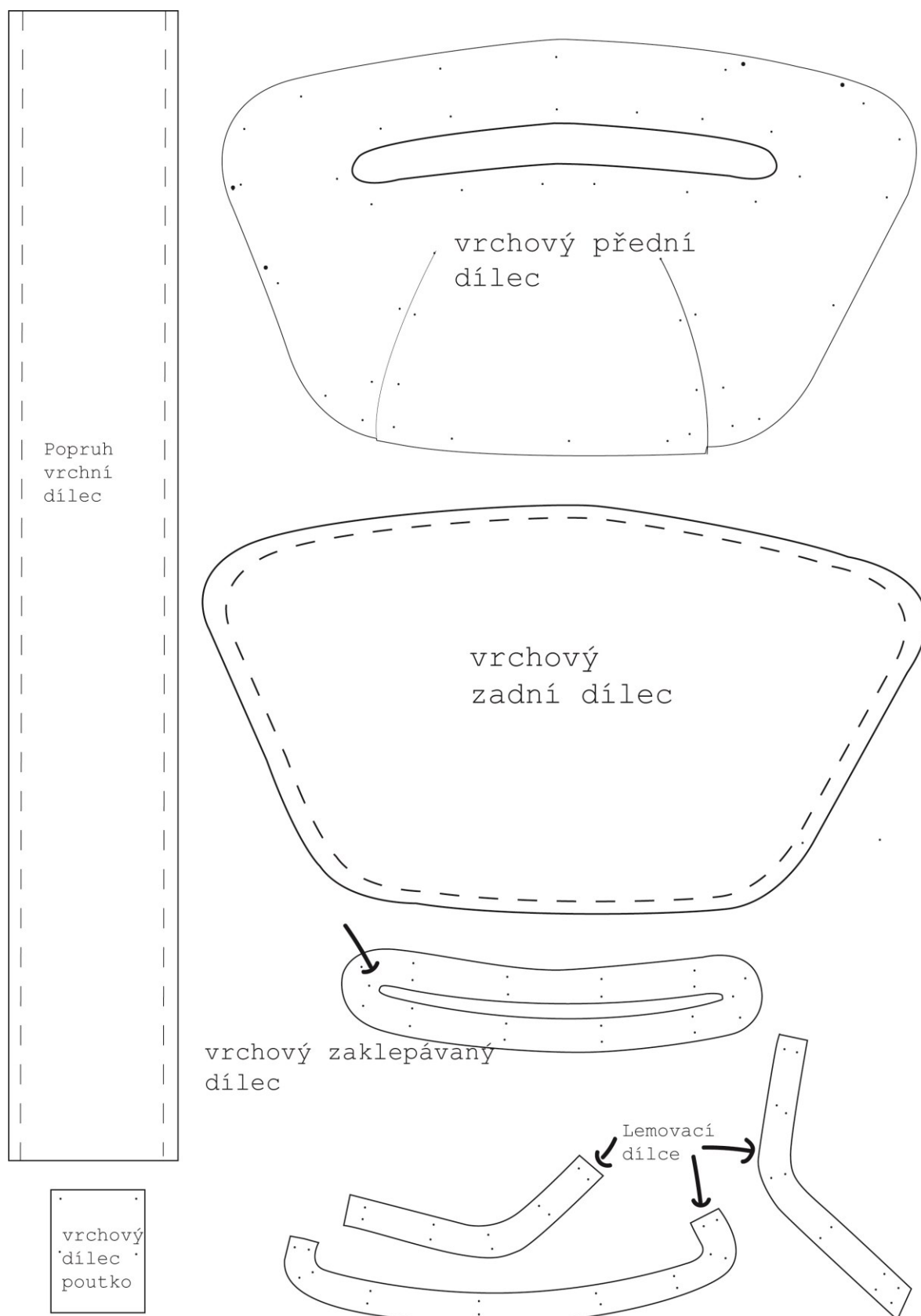
PŘÍLOHA P 11: STŘIHOVÁ DOKUMENTACE PÁRU Č. 3

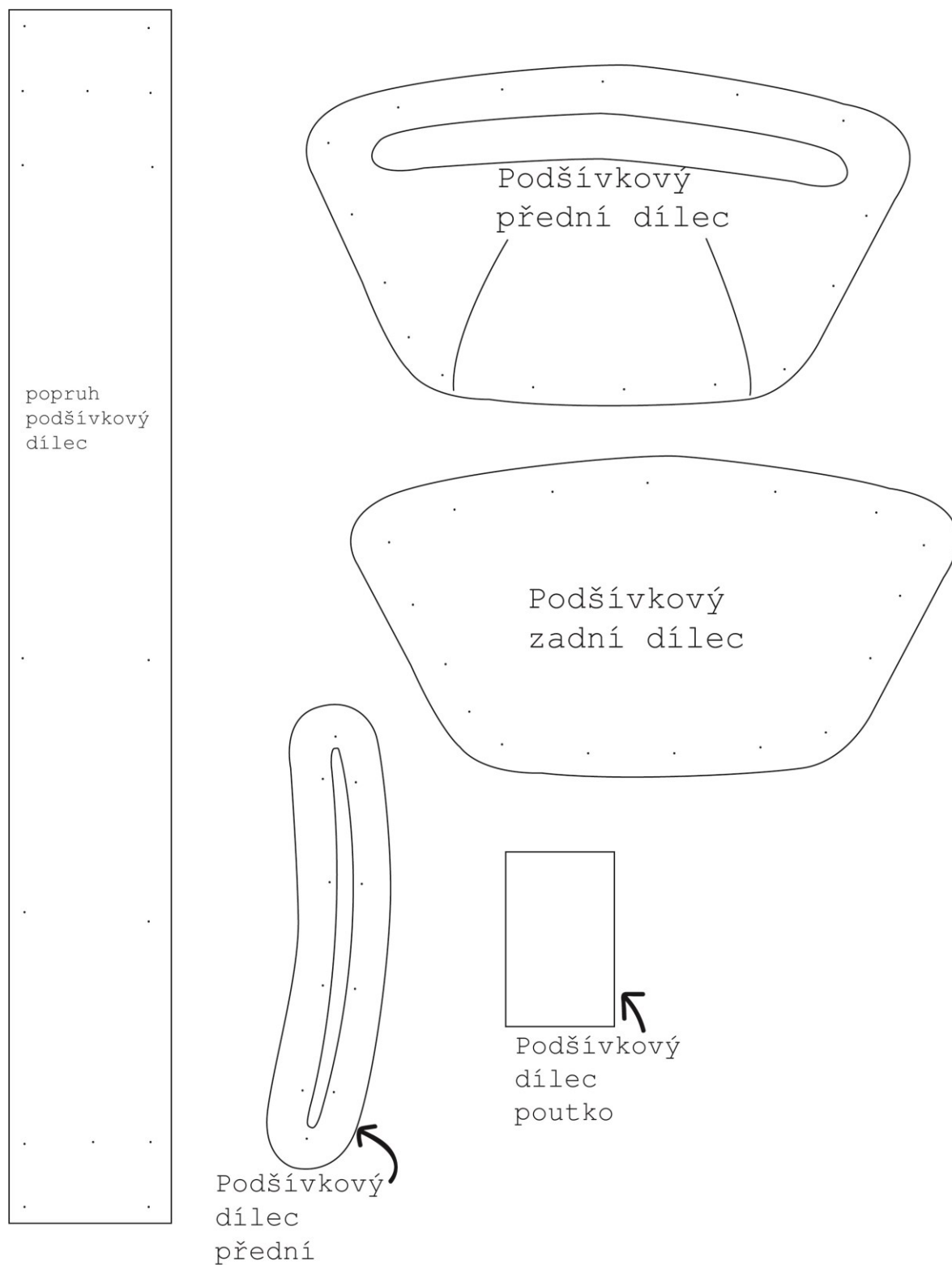
PŘÍLOHA P 12: STŘIHOVÁ DOKUMENTACE PÁRU Č. 3

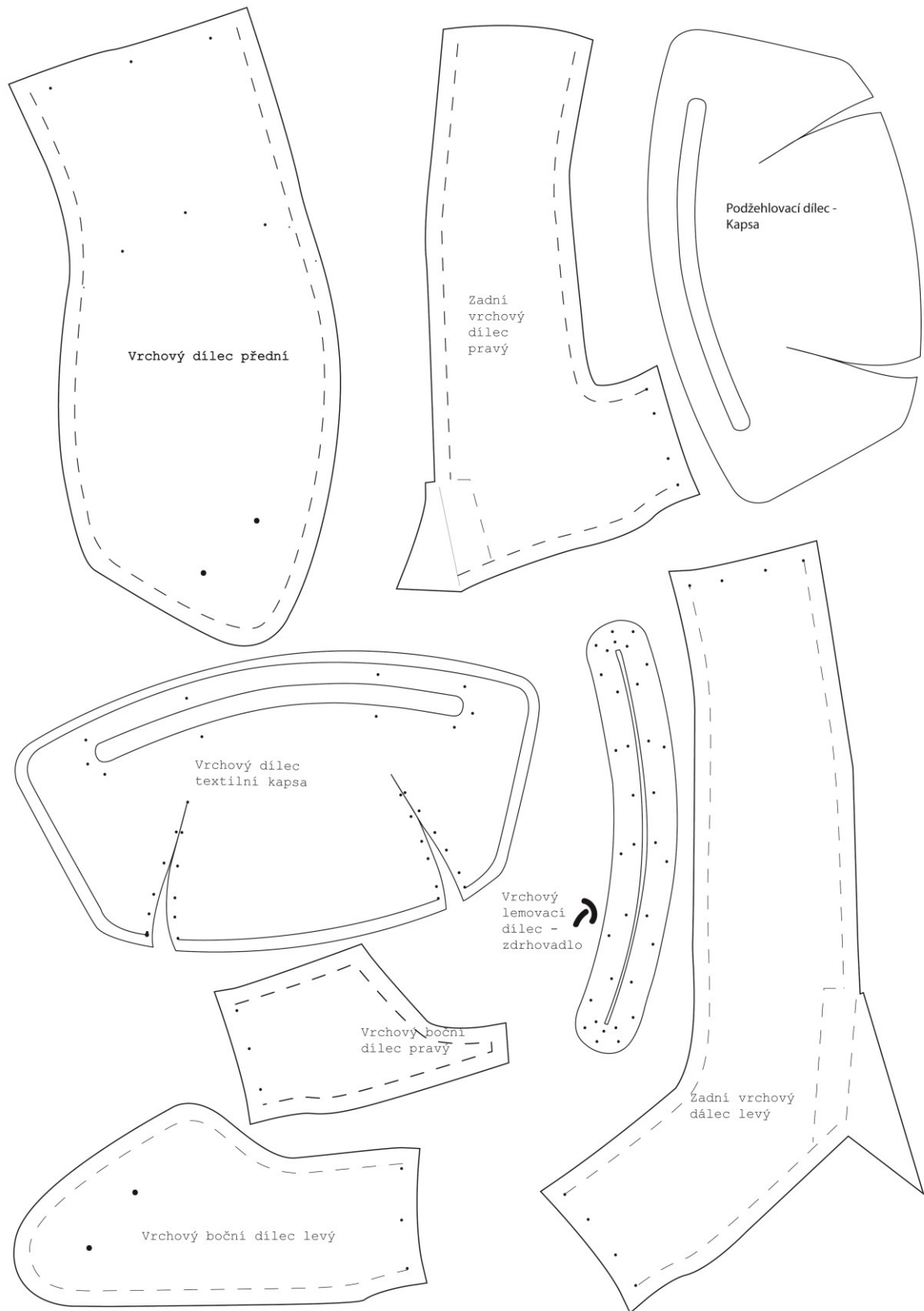
PŘÍLOHA P 13: STŘIHOVÁ DOKUMENTACE CROSSBODY KABELKY

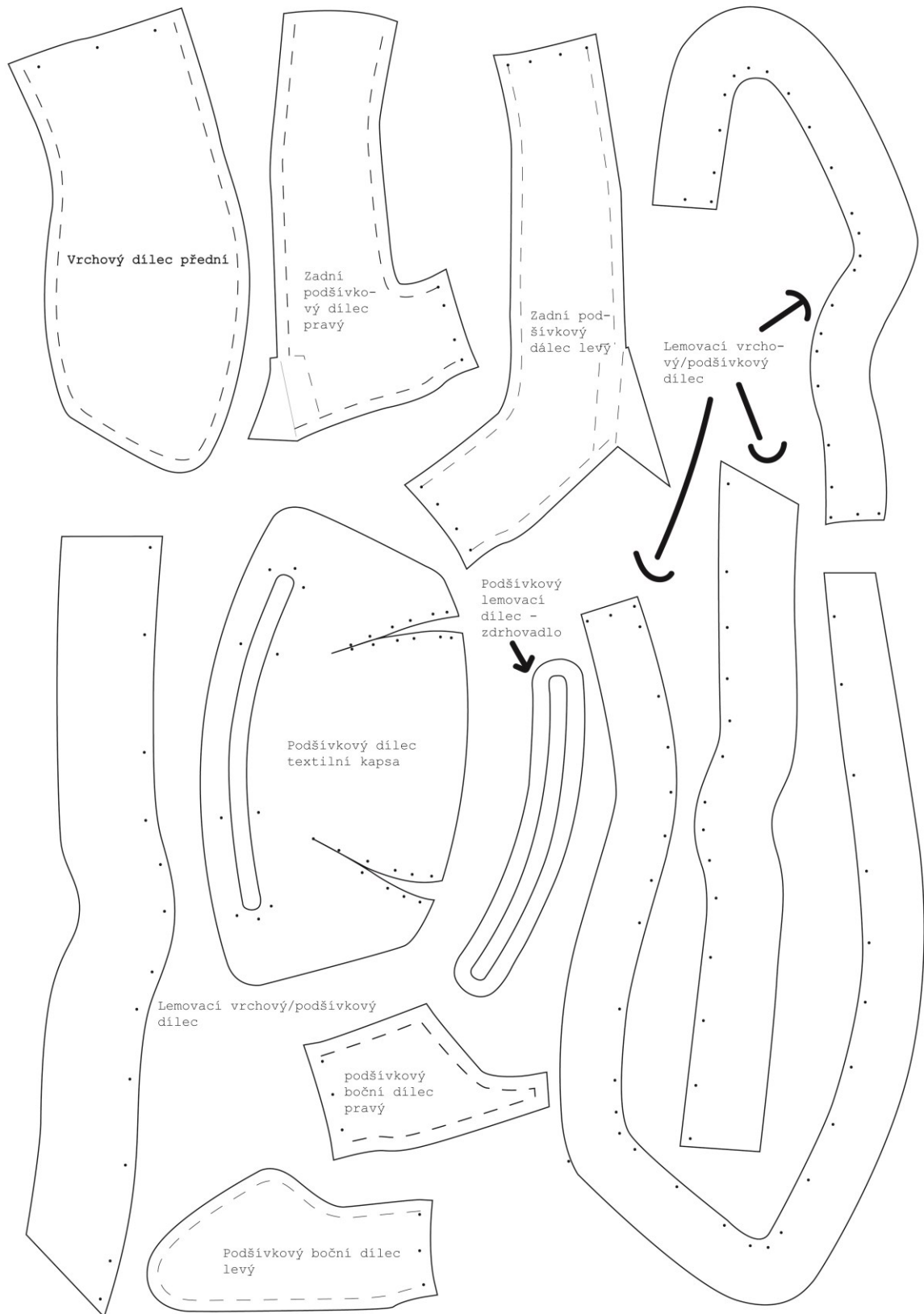
PŘÍLOHA P 14: STŘIHOVÁ DOKUMENTACE CROSSBODY KABELKY

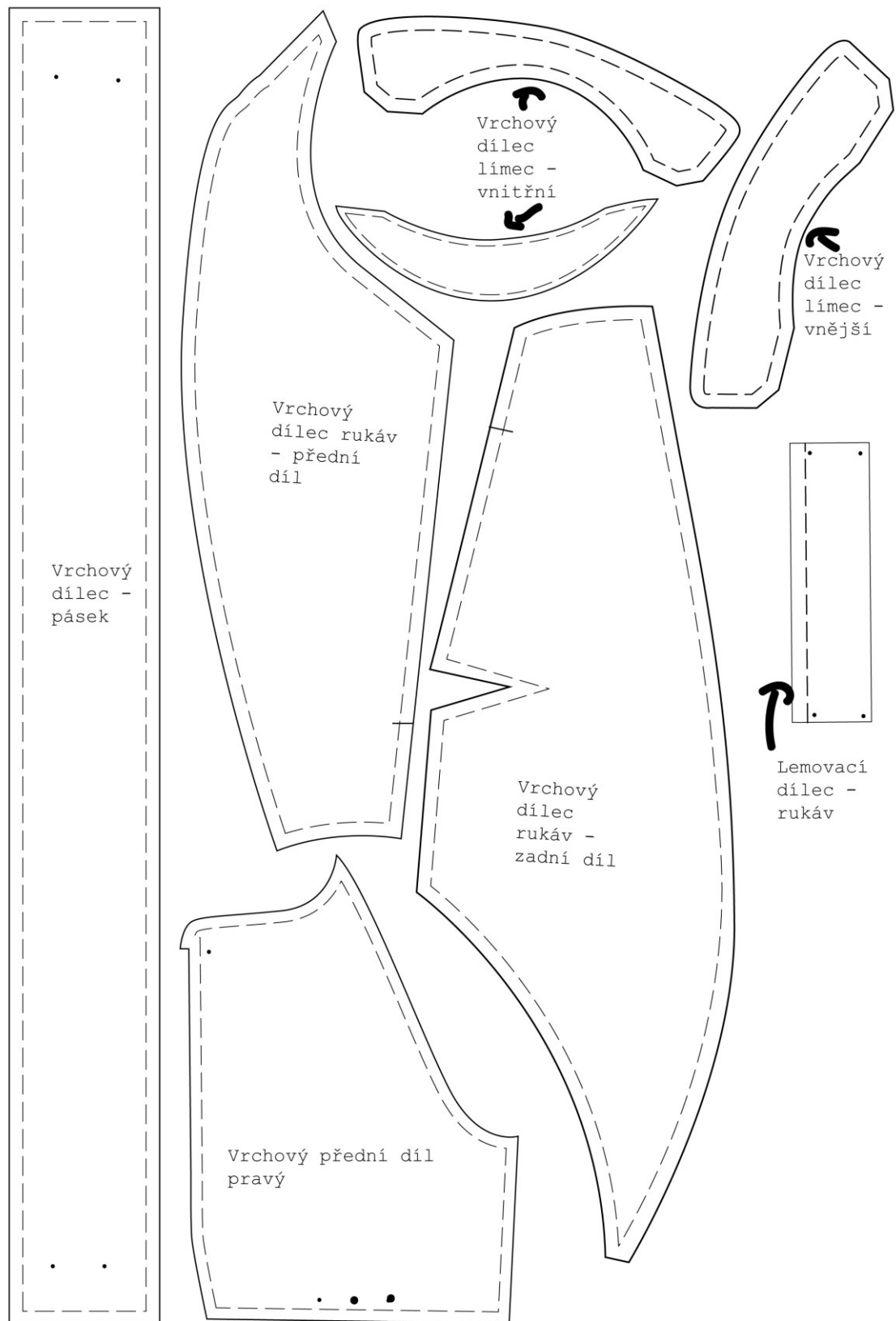
PŘÍLOHA P 15: STŘIHOVÁ DOKUMENTACE VEST BAG

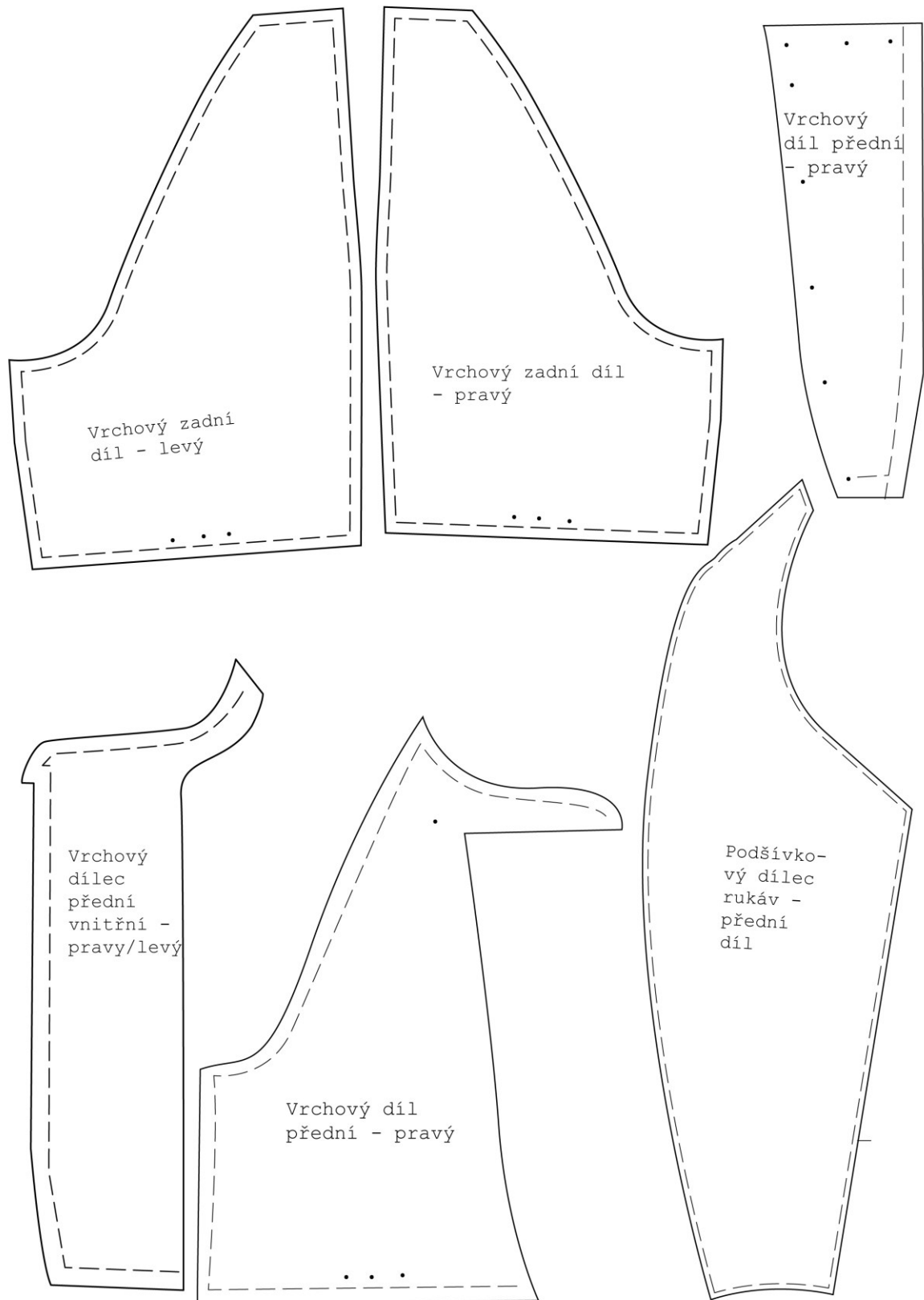
PŘÍLOHA P 16: STŘIHOVÁ DOKUMENTACE VEST BAG

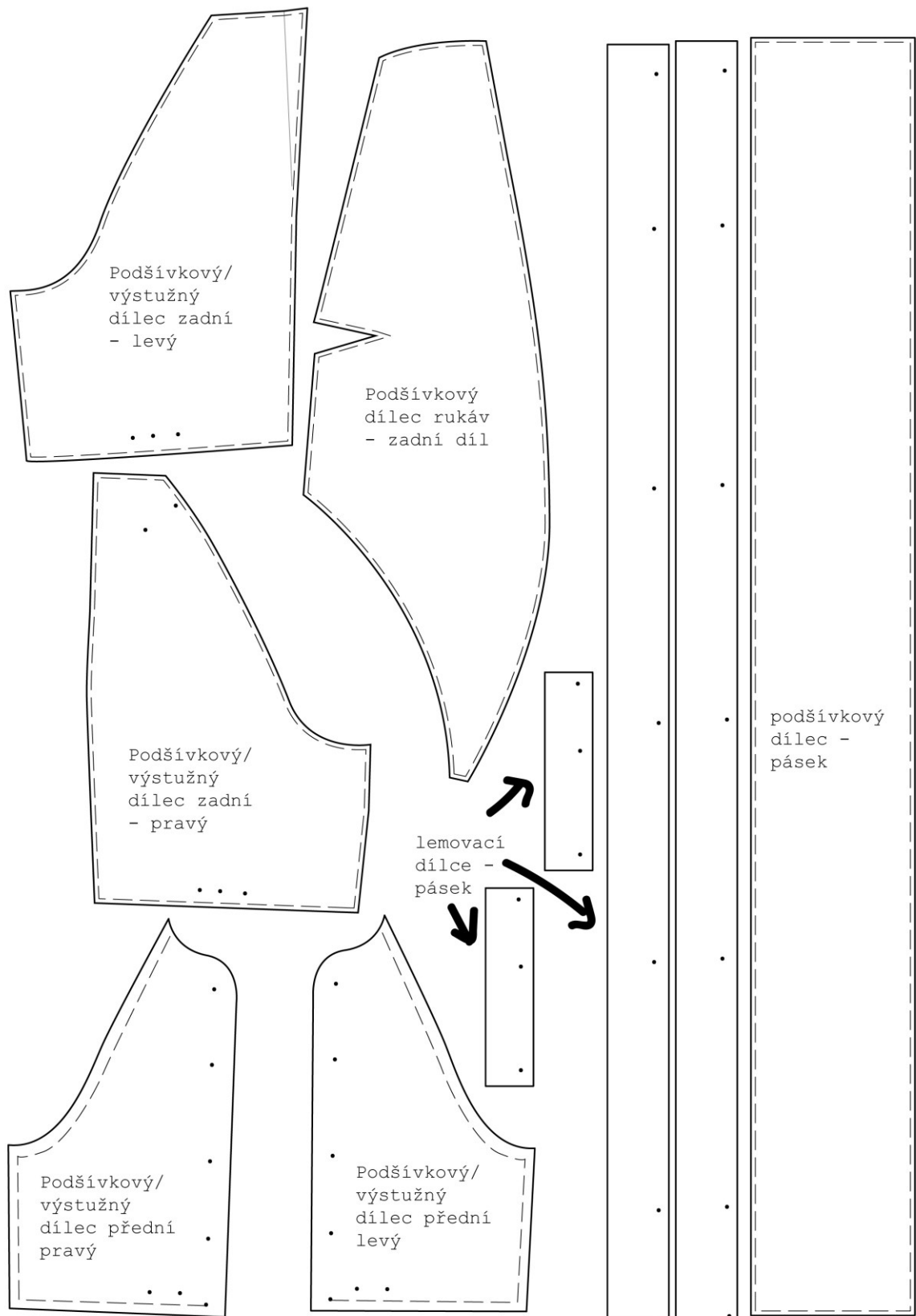
PŘÍLOHA P 17: STŘIHOVÁ DOKUMENTACE BIKER JACKET

PŘÍLOHA P 18: STŘIHOVÁ DOKUMENTACE BIKER JACKET

PŘÍLOHA P 19: STŘIHOVÁ DOKUMENTACE BIKER JACKET

PŘÍLOHA P 20: FOTODOKUMENTACE PÁR I

PŘÍLOHA P 21: FOTODOKUMENTACE PÁR I

PŘÍLOHA P 22: FOTODOKUMENTACE PÁR II

PŘÍLOHA P 23: FOTODOKUMENTACE PÁR III

PŘÍLOHA P 24: FOTODOKUMENTACE PÁR III

PŘÍLOHA P 25: FOTODOKUMENTACE CROSSBODY KABELKY

PŘÍLOHA P 26: FOTODOKUMENTACE VEST BAG

PŘÍLOHA P 27: FOTODOKUMENTACE VEST BAG

PŘÍLOHA P 28: FOTODOKUMENTACE BIKER JACKET

